

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

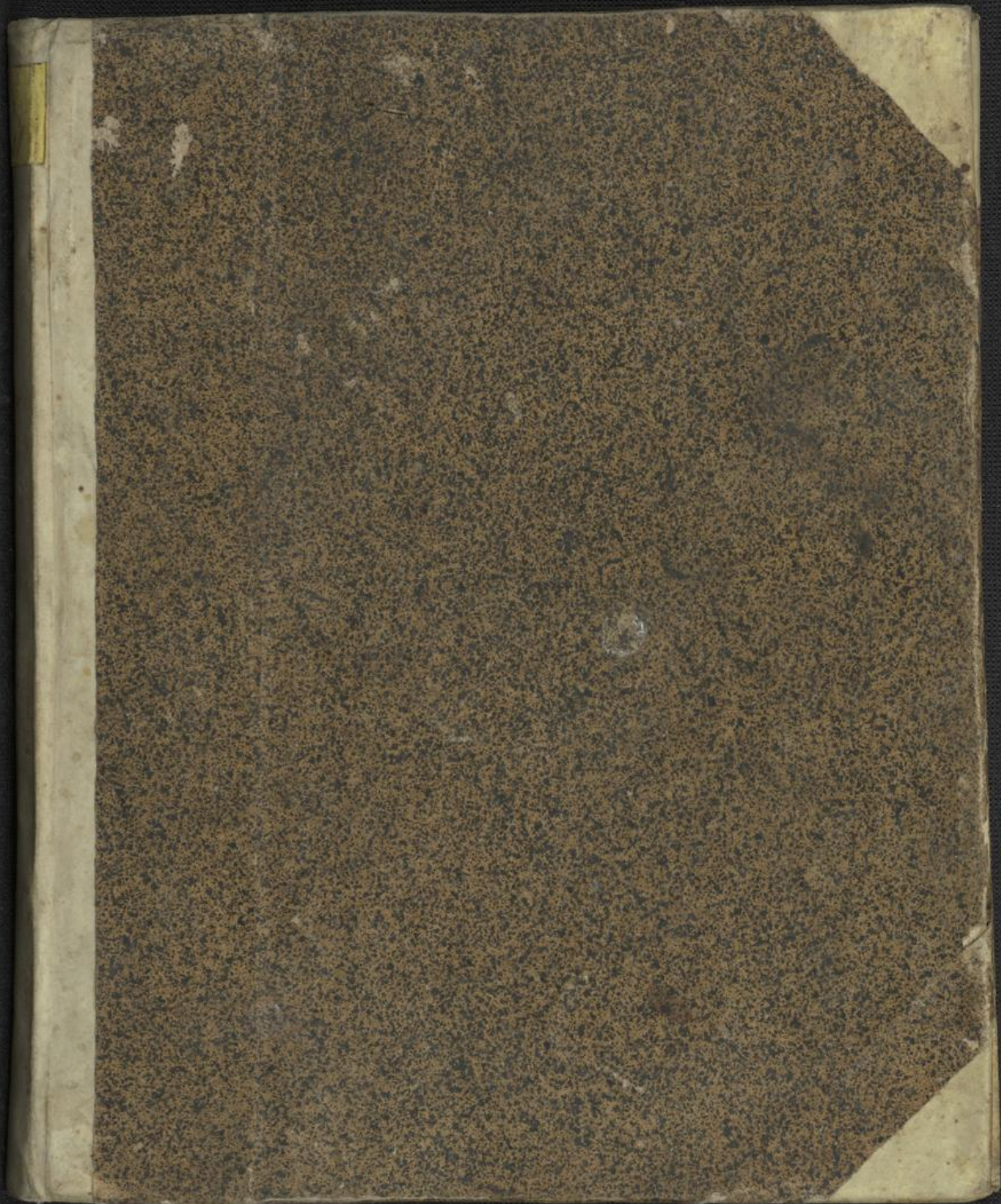
Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summulae s. introductio ad logicam - Cod. Ettenheim-Münster 231

Knaebel, Anton

[S.l.], 1718

[urn:nbn:de:bsz:31-127287](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-127287)

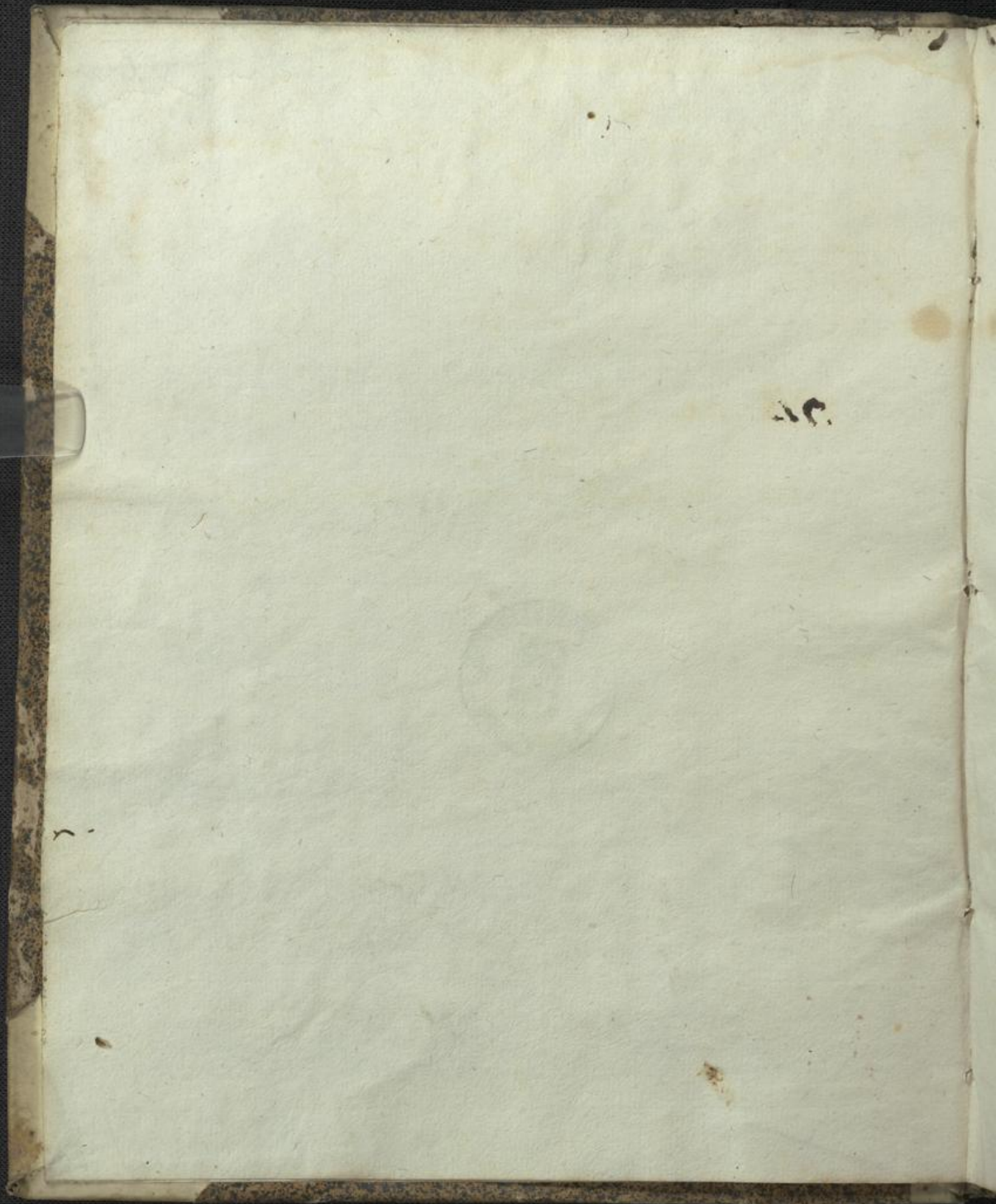

E. M. 7 231.

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a library inventory or acquisition record.]

I
Sumulo

Tradito a plurimū Rōi Patre Alberto
Weinberger Societ. Jesu S. S. Logices
Professore benemerito Anno 1718.

Ad usum Antonii Knabel.

Ô Bone Jesu ah quò me vertam
nescio.

In manus tuas Dñe comendo Spiritum
meum.

II

[Faint, illegible handwriting]

[Faint, illegible handwriting]

+

III

Valde utilis explicatio et demonstratio pro meliore quorundam
terminorum, quos saepe recurrunt, intelligantia.

Absolute significat universalia sine exceptione, sine comparatione.

Totaliter seu comparative significat rem cum alia comparata: sic v. g. Dignitas
est pariter absolute, sed magis comparatione ad iudicium.

Proportionaliter significat idem, quod totaliter.

Inadquate significat idem, quod partialiter.

In actu primo dicitur de illud, quod habet potentiam et appetitum ad aliquid: sic Uxor
in actu primo est Coniugium.

In actu secundo dicitur de illud, quod actu denominationis habet ob aliquid pro se unita
sibi illi, qui dicitur Coniugium in actu secundo, est Coniugium.

In actu exercitio seu implicitate dicitur, aliquid operari fieri, quod sine reflexa
intentione exercetur: sic quicumque peccat mortaliter, in actu exercitio
volens dampnari.

In actu signato seu reflexo dicitur, opus fieri, quando opus illud cum expressa
intentione fit.

In sepe composito alicui convenit denominatio, quod tribui potest alterutri
et coniaribus: sic mendicium et Contra illi dicitur in sensu composito.

In sensu diviso tantum Contra est dicitur in mendicium, quia denominatio
dicitur Contra tantum in mendicium, si dicitur ad quendam, tribui Contra.

Operatio convenit alicui rei, ita ut sine illa non esset facta res
sicut prope rationem operatio convenit homini, quia sine prope rationem
non esset homo.

Accidentaliter convenit, quod ita convenit, ut eo abesse nullo modo
affertur operatio rei, taliter potest convenit albedo.

Directe intendit dicitur illud, quod maius pro se et ratione sui intendit.

Indirecte intendit dicitur illud, quod ratio et ratio alterius, cui quo
concedit et intendit, sicut qui accendit corda ut intendat directe
intendit lucem, indirecte calorem cui lucem quiritur.

Unde est Contra, qui convenit actioni, quod aliquid proxime unioni per quam

IV

aliquid conecit, cogitioi, p qua aliquid gnoscit,
Et qd dicitur illud, qd productum, i qd conecit, i qd gnoscit,
Hic hinc de varia dicitur acceptatione dicta
fluant.

CCCCC

Sumulus seu introductio ad Coiam

Antequam Coia paulo fusius declaretz, Sumulas
intelligi. **recepti** sumula a nil aliud siquid havis summa,
seu componit oim rerum, qd in Coia tractari solent: unde sum-
mula ad opus omnino fida fundunt ad quod Coia ipse essential
flet ut intellectus p certa precepta, dicitur, qd in suis operacionibz
a vo aberrat. **Ceteris** operas intellectus e quibus seu virtutis
univo, et representas illis rei quod aliquis gustulit, sicut enim
qd vident, audimus, ambulamus, oul, aures, pedes operantur, sic
qd aliquid gustamus, intellectus operari dicitur, et quemadmodum visus
e operas oul, auditio operas auriud, ambulatio operas pedum
sicut quibus vocat. **mentis**, sicut intellectus. **Primo** hoc
operas intellectus dicitur. **Primo** operas mentis seu intellectus dicitur
simplex apprehensio p hanc quicquid re quancunqz, ita ut do ipse
nil omnia aut affirmat aut negamus, ut eud dicitur: **l. 4. an** angelo
homo nil addendo, an **Angelus** sit in celo v n sit, an **homo**
sit diuinus v n. **Secundo** operas mentis dicitur, iudicium
immediat, et e quibus qd re n sit apprehensibilis sit in ima
mentis, operacione v aliquid de ista re affirmat v negat: **l. 9.**
Deus e bonus, **ho** n e quadrupes; **Coia** mentis
operas coram iudicium mediatur, et e quibus qd intellectus
ab alijs sibi eud notis ad alia quoscunqz progredit, et unum
ex alio inferit, ut eud dicitur **l. 4. sup** **Coia** **actus** seu
Petrus e doctus **Equus**: **qd** **Petrus** e doctus, ubi qd
duobz veritatibz qd **o** **Equus** sit doctus et **Petrus** sit
infero dicitur hanc veritate qd **Petrus** sit doctus. **Suxta**
has tres mentis operaciones dixerimus sumulas nostras **l. 4. 5. 6.**
disputaciones, quarum ima officio et actio de ima mentis operacione
seu de hno. **Primo** de hno mentis operacione, scilicet de pphorie.
Primo de hno mentis operacione scilicet de usufu, pphorie de syllogismo

affirmo qd sit doctus. doctus v. a. potus, quia tunc do. doctus
 affirmo. in p[ro]p[ri]etate negativa. Petrus n[on] est Leo. Petrus sub.
 sub. quia de ip[s]o aliquid negat, et Leo e[st] potus, quia de Petro
 negat Leo. Copula e[st] vinculum seu nexus, q[ui] subdit et
 p[ro]p[ri]etate inter se unit ac coniungit, et ficit, q[uo]d subdit et p[ro]p[ri]etate
 sint una adu[er]s[us] v[er]ba duo d[ic]ta, et copula hoc com[un]iter in-
 dicat p[er] verbu[m] e[st].

Notandum q[uo]d: subdit et p[ro]p[ri]etate e[st] duo extrema, inter quod hoc 4
 et p[ro]p[ri]etate clauditur quasi i[n] cl[aus]ura v[er]o e[st] medi[us] inter illa extrema.

§ 2us

Definitio t[er]m[in]i Legis.

Legis: Lex legis e[st] extremu[m] p[ro]p[ri]etate. p[ro]p[ri]etate d[ic]it[ur] hoc ha[m] modo 5
 illa d[ic]it[ur] o[mn]i bona, q[uo]d p[ro]p[ri]etate e[st] sol[us] d[ic]it[ur] definitio, et e[st] clara, atq[ue]
 reliquis leges bono d[ic]it[ur] observat. Sed p[ro]p[ri]etate d[ic]it[ur] p[ro]p[ri]etate
 o[mn]i e[st] sol[us] d[ic]it[ur] definitio, nimiru[m] sol[us] et o[mn]i t[er]m[in]o legi, et e[st] clara
 ac reliquis leges bono d[ic]it[ur] observat: q[uo]d al[ia] M. huius p[ro]p[ri]etate
 e[st] certa, et p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate ab indictione o[mn]i d[ic]it[ur] definitio, q[uo]d com[un]iter
 ac bono consensu. minor p[ro]p[ri]etate partim ex solutione p[ro]p[ri]etate
 partim ex illis, q[uo]d infra de regulis bono d[ic]it[ur] definitio ex i[n]p[ro]p[ri]etate d[ic]it[ur]

§ 3us

Colliguntur nonnulla ex dictis

Colliguntur j[ur]i: e[st] e[st] p[ro]p[ri]etate accipi formaliter et materialiter. for- 6
 maliter a t[er]m[in]o accipit, q[uo]d al[ia] fun[ct]io officio e[st], ut p[ro]p[ri]etate
 hac p[ro]p[ri]etate e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]etate d[ic]it[ur] materialiter a se[nt]entia p[ro]p[ri]etate
 accipit, e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]etate fun[ct]io officio e[st], sed e[st] id, ut p[ro]p[ri]etate
 quid affirmat, v[el] negat, v[el] e[st] q[uo]d e[st] e[st].

Colliguntur p[ro]p[ri]etate: e[st] e[st] p[ro]p[ri]etate accepta d[ic]it[ur] p[ro]p[ri]etate q[uo]d p[ro]p[ri]etate
 e[st] h[ic] e[st] extremu[m] p[ro]p[ri]etate, sed h[ic] p[ro]p[ri]etate seu nexus, q[uo]d ex
 brevia p[ro]p[ri]etate subdit et p[ro]p[ri]etate quinquat, et des ab illa e[st] h[ic] e[st]
 formaliter accepta d[ic]it[ur] r[ati]o h[ic] e[st] excludit. si v[er]o sumatur

materialer seu reflexe cla. tunc poterit esse tunc i quia erit sub.
Ius et propter positionis.

Solutio Solvuntur objectiones

8

Obt. 1^a in: Si bona dicitur est clarior suo definitio. Sed nostra
dicitur tunc non est clarior suo definitio: quod non est bona dicitur in quibus
nostra dicitur explicat obscurum et obscurum: quod non est clarior suo
definitio ant. Obt. explicat tunc positionis. Sed equo dicitur
est quid sit spiritus quod quid sit spiritus: quod est.
R. concepta est: non in huius objectionem non ant. adissipatibus
Sicque concepta: M. dicitur in. Equi obscurum est quid sit spiritus
rati conceptu suo clarior. Et placet in eum equo obscurum
quid sit spiritus sed aliquid conceptu rati et obscurum non est
dicitur conceptu quod explicat obscurum et obscurum si explicaret
tunc positionis clarior: et factum est contra: nunc clarior
et rati conceptu contra non conceptu: non a supra iam explicavimus
saltem alio modo quid sit spiritus.

9

Obt. 2^a rati: dicitur nostra non quoniam tunc mentali: quod non quoniam
est: ant. Obt. spiritus mentalis non habet duo extrema, cuius spiritus
est indivisibilis actus: quod non quoniam est: nimirum tunc mentali.
R. negat ant. in eius objectionem dicitur ant. spiritus mentalis non habet
suo extrema rati dicitur c. ant. formaliter hoc est in nostro conceptu
dicitur: non ant. spiritus rati rati dicitur est quod est indivisibilis
actus rati et spiritus conceptu: formaliter ab methaphysice non quod a
positionis huius objectionis dicitur, donec supersedeat illa alibi
agemus.

10

Obt. 3^a rati: dicitur nostra tunc quoniam clarior: quod non quoniam
in hac positione quod dicitur est clarior ubique est extremis positionis
quod quoniam clarior clarior.
R. dicitur ant. quoniam copula
materialer accepta c. ant. clarior formaliter accepta non ant. conceptu
sensus huius positionis colligitur ex 5° procedentibus.

11

Dices in: in hac positione est clarior copula formaliter et

et protulit: quod copula etiam formaliter accepta poterit ad finem.
 Resp. disto ant: clari hoc est istud nomen clari sumitur formaliter et est
 protulit c. ant: resp. hoc nomen significat, scilicet ipsum verbum est sumitur
 formaliter nant: et confitit.

Quis rido: in hac propositione quod dico Petrus est doctus est vera propo- 12
 sitionis, verbum est in primo loco positum sumitur formaliter sed in hac proposi-
 tione verbum est in fine: quod aliter verbum formaliter sumitur, est ad finem illi.
 potest quia verbum est in dicta propositione coniunctum actu officio clari
 in alia potest quia verbum est in subiecto parte particula dicta
 propositionis.

R. disto illi: verbum est in primo loco positum sumitur formaliter respectu
 propositionis, cuius est subiectum n. illi: respectu actus propositionis
 huius non est subiectum c. illi: et disto m. sed verbum est in fine res-
 pectu propositionis cuius est subiectum c. m. respectu aliter propositionis
 cuius non est subiectum n. m. et conf. si dico Petrus est doctus est vera
 propositio verbum est in primo loco positum respectu huius propositionis
 est vera propositio est subiectum et sequitur finis, sed tunc verbum
 est non sumitur formaliter sed materialiter respectu huius propositionis
 vero, quod dico Petrus est doctus, verbum est sumitur formaliter in
 est subiectum, sed clari sequitur non est finis. Quia modo istud in
 quo propositio materialiter accepta videtur ad finem, ubi est.
 in hac propositione declarari Petrus est doctus est vera propositio est
 in hoc sensu quod dico: omnis corpus est doctus sed Petrus est doctus
 quod Petrus est doctus est bonus syllogismus.

Quis rido: omnis propositio habet finem sed non omnis propositio habet extrema: quod 13
 finis non est extremum propositionis. in ista hoc propositio solucet, Petrus
 ambulat non habet subiectum et predicatum: quod non omnis propositio habet extrema.
 Resp. in retergendo arguitur in aliis definitis finis quas potest ost-
 ferre. Resp. rido: non ad huius finem disto illi: non habet subiectum
 et predicatum expliciti c. o. impliciti non est conf. expliciti habent
 subiectum et predicatum ille propositiones, in quibus expressis finis clari ponitur
 e.g. hoc est verum nobile, impliciti vero habet subiectum quod non expressis finis

ponitis clā², ut sit in his positionibus sol lucet, Belg² ambulat
q^d proin sic debent exponi: sol ē lucens, Belg² ambulans.

14

Q^uo s^o: h²les d²finiū s²nd hoc modo, h²es ē in quō d²solub².
v²l alii legunt: r²solub² p² h²is, ut p²ro²tu, v² d²o p²ro²ducat².
q^o n²stra d² h²is r²cedit ab h²elice.

R²sp: imō: h²les p²ro²ut v²ba illig² caent n² p²ric² d²finiū
f²h²is, quia d²ci g²ner² d²fiōis: s² v²g² p²ro²ducat², h²is ē id in quō
r²solub² p² h²is s²ng²ua in s²l²tu et p²ro²tu d² h²is h²et g²ner²
r²emot² p²rimū, et ē long² p²cula, ac d²sp²uati²va.

R²: r²do d² h²is ant: n²stra d² h²is r²cedit ab h²elice quōd v²ba
ē. ant: quōd s²nt n: ant: et c² p²ro²ducat².

15

P²ro²ducat²: s²llē meli² d²finiret² h²is ē id q^o manet ablata clā²
v² p²ro² ut quōt p² h²is: q^o ad h²is n² ē bona n²stra d² h²is R²
n² p²ro²ducat² ant: r²ab ē; quia s²ma illa d² h²is etia² h²et g²ner² r²emot² p² h²is.
ē longa, et sit h²is p² h²is h²is p²ro²ducat². q^o r²do v² d² h²is
f²ionē in d² h²is indicata v² p²ro²ducat², q^o sit valde d² h²is
ita ut ab incipientib² d² h²is capi p² h²is.

16

Q^uo s^o: n²stra d² h²is r²cedit idē q^o r²do: q^o n² ē bona. a p² h²is
q^o h²is et ē r²emot² p² h²is p² h²is etia². q^o et h²is.

R²sp: imō r²emot² p² h²is arguū in v²ba alio d² h²is. R²: r²do
n² p²ro²ducat² ant: in d² h²is d² h²is: s²llē r²emot² p² h²is p² h²is n² p²ro²ducat².

ALTIUS 20US.
LUDUPLEX SIT FINIS.

De t²no mentali, vocali et scripto²

17

Loquimur h²is p² h²is de t²no s²llē et n² de d² h²is: h²is
d² h²is d² h²is illa r²emot² p² h²is de altera affirmat², v² de qua alio
affirmat² v² negat², h²is v²ba etia² s²llē h²is s²llē s²llē
et p²ro²tu p² h²is aut s²llē p² h²is. Quōs a s²llē ē nil alio
quā d² h²is, v² aut s²llē p² h²is, q^o quōs illa r²emot² p² h²is
v² negat² s²llē p² h²is et in hoc s²llē h²is accipiendū illū

Inus si significativus: qd e' sig' significativus.
R. disto. ant. usurpat' ab authorib' ad significand' sua' facta
tanquam aliquid ab hac ipse voce disto. ant. usurpat' ab
eis tanquam aliqd exempl' tui e' significativ' catholice non sig'

22

Deus rdo: vox pluri' significat negat' qd e' tuis significativ' ant.
p'p't' vox pluri' dicit me in quibus, qd nil significat, qd sig'
nificat nisi negat' nempe requit' relationis.
R. rdo ant. ad p'p't' disto ant. dicit me in quibus
qd nil significat hoc e' qd nullu' habet' significand' et hoc tui
necesse e' ant. dicit me in quibus hoc e' qd significat
aliquid negat'one, id est ex beneplacito et voluntate homi'
instituentiu' n. ant. et conf.

23

Obst' rdo: vox nihil e' sig' significativus, et tui nil significat
qd etia' vox pluri' p'p't' aliud e' sig' significativus, est nil
significat.
R. disto: ant. et tui nil significat positivu' c. ant. et tui nihil
significat negativu' n. ant. et conf. nihil cu' significat nega-
tionu' omniu' rei. d'ferentia inter voce' nihil et vocem
pluri' e' hoc qd vox pluri' si faciat me venire in con-
ditione' allic' hui' ex institutione homi' vox a nihil fa-
ciat me venire in quibus' allic' rei, hoc e' in quibus
negationis, sicut qd aliud e' negat' quibus', et aliud e'
quibus' negat'one, ita aliud e' negat' significandis et aliud
significandis negat'one, quom' prior quibus' pluri'
p'p't' voce' nihil.

S y n t u s
De tno categoriatico et tno
syncretiatico.

24

Obst' tuis rdo in categoriaco et syncretiaco. Iny. cat.
e' ita qd se habet ad p'p't' significandis, ut etia' se solo

popit ac subit u poptu: ut q. ho' Leo lapis et uni-
versam dia' noia' substantiva. h'q' syncategorematic
e' q' p' se n' h'et' ad' pfecta' significat' ul' se solo popit
subit u poptu' p' in aliis suis aduach' eor' sig-
nificat' modificat' cuiusmodi h'ic p' q' alij' in nully et
relig'ia numeralia.

Quoq' p' ino' an etia' noia' adiectiva sint in cathay.
R. ac suos cathay. sicut em' n' h'et' pfectu' p' p' p' p' p' p'
quid' nomina substantiva: sicut in alijs determinati
p' h'et' forma' q' inie' subit' et quide' p' h'et' h'et' p' h'et'
ul' etia' se solis popit ac poptu' subit' ut p' h'et' in
hac p' h'et'ione: Cathay e' d' h'et' p' p' p' p' nomina
adiectiva diu' in cathay: p' h'et' min' p' h'et'.

25

Quoq' q' etia' alij' ino' h'et' cathay: quia sicut p' p'
dicere Cathay e' d' h'et' ita p' p' p' p' Cathay e' alij'
p' p' d' h'et' ant' p' subit' h'et' h'et' h'et' alij' p' h'et'
aut aduach' e' ant' p' h'et' n' p' h'et' n' aduach' talis
h'et' u' subit' h'et' h'et' alij' n' p' h'et' h'et' alij' p'
determinata' q' p' h'et' de Petro. q' h'et' u' d' h'et'
et alia adiectiva p' h'et' h'et' determinata' e' q' d' h'et'
p' h'et' d' h'et'.

26

Quoq' p' r' d' an casus obliqui adverbial' p' p' p'
quid' h'et' sint in cathay: R. itaq' n' ac suos
cathay: p' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et'
adverbial' p' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et'
re' h'et' p' h'et' ul' se solis popit de p' h'et' p' h'et'
q' h'et' h'et' h'et' ad h'et' cathay: p' h'et' h'et' h'et' h'et'
et poptu' p' h'et' aduach' h'et' h'et' n' h'et' p' h'et' h'et'
conp' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et'
e' p' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et' h'et'.

27

quod tribuitur substantiis denominatio n: aut et corp: id supra diximus
ad hanc generalem rationem, ut speciat p: nomis substanti et for: quod
tribuitur denominationi substanti hanc e: vel ipsi nomis corporis
derivetur a for: e.g. dulcis derivatur a voce dulcedo.

Obst: vid: hoc vox materia a for: generat et in n: speciat
modis substanti et for: quod n: om: in genere speciat p: modis
substanti et for: aut: obst: materia speciat solus substanti quod
Resp: negat aut: quod n: dicitur membrum n: dicitur aut: n: speciat
p: modis substanti et for: physica cont: n: speciat p: modis substanti
et for: loquor n: aut: et corp: populi enim ab hac voce ma-
teria abstracta for: denominantur: e.g. materialitas.

Obst: ratio: nullo for: e: extrinseca generat: quod nullo dicitur
generat: extrinsecus: aut: obst: nulla pars e: extrinseca dicitur
for: e: pars et generat: e: dicitur: quod nullo for: e: extr: generat
Resp: conceptio aut: n: corp: quia p: n: quod dicitur generat
p: extrinsecus illud: cuius for: e: extrinseca generat: sed
extrinseca dicitur.

§ 9 us.

Quid sit generatus sumi specificative et duplicative aut generative.

Dico: hunc sumi generat: specificative id est generat: quoniam substanti
in ratione substanti abstracta for: ut e.g. corpus ambulat ambulat
in dicitur n: generat: ratione loquor. Reduplicative hunc sumi
generat: quod generat: illi generat: n: ratione substanti sed for: e.g. dicitur
cantat: n: aut: dicitur cantat: quod dicitur dicitur: ita ut cantare
generat: ipsi: ratio dicitur nam reduplicative dicitur in genere
p: particulas reduplicativas e.g. qual: quare: in quantum etc.
In dicitur generat: adinvicem e.g. dicitur quod dicitur cantat: corpus
quod loquor dicitur: subinde in dicitur particula mera n: ra-
pugnantia dicitur e.g. dicitur quod dicitur generat: dicitur, ut
sufficitia n: e: ratio secundum dicitur, sed aliquid mere n: repugnat

38

39

24

uno in se, seu de pluribus in respectu similibus predicari. *Ex. g. Ovis ho.* Equivocum est, quod de pluribus in respectu
 dissimilibus predicari. *Ex. g. canis dicitur, sicut animalis*
 et equivocus respectu aliorum, et respectu aliorum univocus
 dicitur, *Ex. g. canis est dicitur equivocus respectu canis*
perceptoris et charini univocus in respectu canis perceptoris
Unus loquitur univocus per se, vox dicitur univocus univ
quans, res significata univ. quod univocum dicitur univocatum
quod etiam de uno equivocum intelligi debet.

Unus equivocus sub uno qui equivocum et analogum, pre-
 ra equivocum. *Ex. ut etiam vocat equivocum casu: et si predicat*
de pluribus in respectu omnino dissimilibus, ut: g. canis
analogus, seu: g. equivocus quilibet: et si predicat de pluribus
ne omnino in respectu similibus, nec omnino dissimilibus
ut: g. sanus predicat de hoie, medicina et colore dicitur
in hoie sanus, quia est sicut sanitatis, medicina sana, quia
est causa sanitatis, color sanus, quia est sicut sanitatis.

451

Solvuntz obtiones.

Obt. 1mo: *Atque dicitur equivocum non posse una dicitur dicitur*
quod a nobis male dicitur.
Ad istos autem Atque dicitur equivocum non posse dicitur una dicitur
exprimentibus illa plura, quatenus sub diversa ratione significat, et aut.
et confusio.

Obt. 2do: *ex nostra dicitur dicitur equivocum sequitur quod dicitur malis*
libido, quod est sicut dicitur equivocum, sequela non est admittenda
et: dicitur: quod dicitur multitudinem quod est potest de pluribus in
respectu similibus predicari: quod est.
Q. negat dicitur ad obtiones dicitur autem: quod dicitur de pluribus in re-
significata similibus distributive acceptis predicari non a collective

Sci de oibz simul sumptis e: ant et n: corf: n: ponal n:
 de singulibz e: q: horibz, sed in de oibz simul sumptis
 dicite 190 daly, multitudine q:er etc.

39. 39o: canis p: predicari de pluribz in re spiciata
 similibz q: e: in univo: ant p: predicari de coal
 morino et ferrestr: q: de pluribz in re spiciata similibz
 confis p: canis ferrestris et marinis p: aal: q: dicitur
 one adis q:erunt et p: similes

40. 40o: ad p: bitione nays corf: ad huij p: bitione d: p:
 ant: canis et marinis et ferrestris p: aal, et hoc e: spiciat
 ad equata huij arvis canis n: aq: et n: e: spiciat ad equato
 c: ant: et n: corf: canis em spiciat etia p: batione.

49

49o: p: predicari de pluribz inter se dissimilibz: q: est
 huij equivocus. ant: p: predicari de Petro et Paulo, sed
 Petrus et Paulus p: inter se dissimiles. q: est
 p: predicari de pluribz inter se dissimilibz, et hoc dif-
 ferentia p: huij huij equivocis n: ant: Ita ut n: equivocis c: ant:
 et nays corf:.

De tno comuni et Singulari

50

50o: tno tno in comunē, et singularē: comunis seu tno univ-
 ersalis e: q: p: de pluribz univo: et divisim predicari e: q:
 huij equus; nō p: de quolibet hōie dicitur q: p: huij equus
 quoniam huij equus et quid univo:
 pluribz predicari univo: ac divisim e: q: Petrus et Paulus etc.
 licet in huij tno de pluribz predicantibus divisim nō p: predicantibus de
 pluribz univo:

51

51o: colligitur in huij Deus nō e: huij comunis; nā si sumat in
 univo: p: spiciatōe, nō p: predicari de pluribz univo: p: p:
 divisim ita ut nō p: huij spiciata in pluribz nempe p: p:
 personis multiplicibz licet in populo dicitur: q: huij p: p:
 filij e: Deus spiritus e: Deus, in rāo p: huij Deus spiciata
 nō multiplicat: cū sit unq: Deus.

Tri^o Amientes sequela alijs dicitur, questibile, hoc est que se mutuo inferunt. Q. G. d. risibile: quod est flabile: et nullipin alii sunt superiores. Q. G. ad respectu bruti: quia de pluribus dicitur quod quod brutu. alii inferiores. Q. G. ad respectu viventis: quibus ad de paucioribus dicitur, quod videtur, nadehio, planta est vivens. alii sunt occidentes et accipi, hoc est, ut neutrum alteri potest universim affirmari. Q. G. hoc est albu.

61

Tri^o Amientes repugnancia seu oppositi, alii contradictorie oppositi, quod fitet p unu tollit, et negat, quod ponit, et affirmat, et alteru. Q. G. dulce, non dulce: alii sunt contrarie oppositi, quod fitet utriusque fitat aliquid positivu. In se invicem excludunt, et eundem subto. Q. G. colere, frigidu. alii sunt affirmative oppositi, quod negat unu, fitat alteru. Q. G. hoc est alteru, et absentia, quod in subto dicitur, hoc est capaci. Q. G. vivens, coecus. Q. G. hoc est aliquid, quod fitat ut videns, Q. G. hoc est lapis, non frigidu, negat, quod fitat ut videns, fitat ut nil. Q. G. hoc est privativu, quod negat aliquid, de subto, capaci ut coecus, punctu enim negat, ut ipso. Q. G. d. hoc est. Q. G. hoc est, quod fitat, quod res fit ut des. Q. G. hoc est, quod fitat, quod res fit, proposita in adia. ha particula non ut. Q. G. non des.

62

Q. 2da. De proprietatibus Tni.

Primum. De ima proprietate Tni.

Quid sit Suppositivum.

Aliter a grammaticis aliter a Logis accipit, suppono apud grammaticos est insonat, iac possit unius rei loco aliter: et de vicarij episcopi ipse episcopo dicitur loco altarij, quia in sensu grammatico, nil potest dicitur substitui sibi ipse, sicut nemo dicitur proprie se, sicut prorege, et vicarij. Lois in p hanc vocem supponere, aliter autem in hoc ipso aliter vocem

pro alio a dicto usurpatz; sed etiam quod hinc pro se ipse
et hinc loquendi modo ut etiam nos intelligamus.

- 65 Dico: suppono a' usus sui pro se v' pro suo officio. declaratur
hoc d'no in exemplo: do' d'no: equus e' generosus. vox equus
dicitur supponere s' v' aliu dicitur significare: pro illo d'no: quod
significat, p' v' v' equus in quantum scilicet hoc vox significat
huius aali quod e' equus, et excitat in meo intellectu quibusdam, quod
excitaret ipse equus, si esset presens. v' h' d'no: suppono
quod si bona hoc modo. Illa d'no e' bona quod observat re-
gulas proprias. bene d'no: sed nostra d'no: suppono
observat regulas bene d'no: quod e' bona m. v' h' d'no:
non offendit, ulla regula, quod si observat presens
nostra d'no: quod e'.

Et d'no.

Colliguntur n' ulla ex dictis.

- 66 Colligitur, imo: quale sit discrimen inter officio et sup-
pono. officio, nempe sit p' impossibilitatem vocis ad officio
nam. suppono v' e' acceptio sui vel officio pro se v' pro
suo officio.

- 67 Colligitur, v' d'no: quid sit suppono materialis, e' nimirum
aliud, quod quod vox alia usurpatz pro se ipse aut pro se ipse
quod de illa d'no.

- 68 Colligitur, d'no: suppono a' d'no: simpliciter extra officio d'no:
est, n' e' i' quibus a' d'no: extra officio est vox alia usu-
rari pro se v' pro suo officio.

Et d'no.

Quotuplex sit suppono.

- 69 D'no: suppono imo in materialis et formalis. mat' e' usurpatio
vocis pro se ipse ut dicitur 67 sic si d'no: d'no: e' n' d'no:
supponit materialiter, quia ponit, pro se ipse. suppono formalis

et usus huius pro re ad quam spectanda est institutio dicitur. Sed est ad
quia non hoc vocatur sed res per illam spectata est ad.

Suppono materialis subditus in in: et extrinsecus, in in: facta est
et usus vocis pro se rōm id quod habet in institutione hōm ut hoc est rōm
ex sua natura l. g. Sed est vox. extrinsecus est usus vocis rōm
id quod habet ex institutione est.

70

Suppono formalis subditus in propria et impropria. propria est us
vōis pro re quā spectat proprie, et ad quā spectanda est institutio
ut l. g. equus est ad habitabile. Impropria est usus vocis pro
re quā spectat improprie ut l. g. prata rōm.

71

Suppono formalis utriusque dicitur in simpliciter et personaliter
simpliciter est et usus huius pro suo speciatō rōm intentionaler sumpto
hoc est pro re spectata, prout illa substat quōntionem quōntionis
facit, ut res diversimodis denominatur l. g. si duo hōi est spec-
ialis hōi est universale, ad ad genus huius hōi est universale et
genus nō quōntionem hōi ad ad ali. prout a parte rei existit
sed prout quōntionem quōntionem.
Suppono personaliter dicitur huius
pro suo speciatō in intentionaler accepto, hoc est prout
datur a parte rei l. g. in his quōntionem hōi est ad ad
vivens hōi est ad ad supponunt personaliter quia ad ad et
vivens quōntionem huius prout existunt a parte rei in dōm
a mea quōntionem.

72

Suppono formalis rōm in comunem et singularē. comunem
est usus huius pro speciatō pluribus comunem l. g. pro equis et
singularis est usus huius pro speciatō unum in comunem et
proprie l. g. Equus huius hōi.

73

Suppono comunis dicitur in distributiva collectiva distributiva
et distincta. distributiva est seu ut etiam vocatur copulativa
est usus huius comunis pro vobis suis inferioribus distributiva
sicut huius ita ut a suo comunem dicitur fieri popularis hōi

74

inferiores sub hō comuni q̄ sanctos p̄ particulas et conectiv
 interos p̄fitiones, ut oris hō currit, postū in hī descendere
 et Petrus et Antonius et Paulus et Josephus et Joannes currit
 et sic de reliquis.

75

Subdit hęc suppon̄ distributiva in absolute et accomodā. ac-
 comodā q̄ ad modū exceptionis. Et q̄. Si hō peccavit in
 hōa exceptio nimirū Chrys. et P. Virgine Maria. absoluta
 ē, q̄dū unus communis supponit pro pluribus inferioribus
 sine ulla exceptione. Et q̄. oris hō ē aat. absoluta supponit
 alia dicitur absoluta completa seu distributiva pro singulis
 generis ut. Et q̄. oris aat ē vivens. alia dicitur incompleta
 seu distributiva pro generibus singulorum ut. Et q̄. oris aat hō
 in ora hōa aat in hō supponit pro quolibet individuo
 seu in pro aliquo individuo ex quolibet specie.

76

Suppositivū collectivū | seu ut aliud vocat̄ copulativū | dicitur
 hōi communis pro omnibus suis inferioribus simul sumptis
 p̄ modū unū ita, ut a hōi communis de consensu fieri possit
 ad hōs inferiores sub illo q̄ septor p̄ particulas et conectiv
 recte solū hōs, et in interos p̄fitiones ut. Et q̄. oris
 suppositivū duodecim n̄ in hōi dicitur. et Petrus et
 et Paulus et Petrus et Paulus et Andreas et
 reliquis n̄ duodecim.

77

Suppon̄ disjunctivū | seu ut aliud vocat̄ determinativū
 ē usus hōi communis pro suis inferioribus disjunctivē ex
 numerandis, hoc ē ita, ut a hōi communis de consensu fieri
 possit ad inferiores p̄ particulas et conectivā interos p̄fio-
 et solū clas. Et q̄. alius hō ē Petrus et Paulus et
 et Franciscus et Dominicus et Dominicus et Dominicus
 solū in aliquo individuo quō se determinat et significat̄
 a Deo verificat̄.

78

Suppon̄ disjunctivū | seu ut aliud vocat̄ q̄fusa | ē usus hōi communis

Definitio fuit supponere simpliciter et personalis. ant. quoad in membris
 demittit a multis, et patet ex eis, quia fieri potest de sensibus
 distributivis, qualis in supponere simpliciter fieri potest quoad
 rem est. ita ant. de quibus est in re intentionalis. ipse
 factus sumitur pro suo officio rem intentionaler accepto.
 R. neque dicitur: quoniam rem in egyptiade e. ant. a corp. ff
 est valde diversa inter se, si duo potest e. in re intentionaler
 et si duo factus et potest sumitur rem intentionaler, ad hoc enim
 ut factus ipse sumatur rem intentionaler, sufficit, ut de ipse
 potest, in re intentionaler, sed requiritur in super ut tale
 potest potest de factis rem intentionaler accepto, sive ut
 supponere olei quibus ita ut quibus a. in re intentionaler, et si aliis
 modo ex parte factus. ut est de q. in hoc potest hoc est
 univocale, huius enim sensus e. oes homines ut quibus quibus
 quibus dicitur univocale

81

Potest dicitur: quia dicta de supponere disjunctiva disjunctiva
 si duo d. h. alijis locis scribitur. in locis supponit dicitur.
 et in potest d. debet verificari in Petro et Carlo v. in alio et
 quicunque in ea locis scribat, vera erit potest. quod non debet
 verificari in individuo determinato.
 R. ita est: ant. a. corp. ff. an dicitur supponere dicitur de disjunctiva
 quod potest dicitur debet verificari in alio determinato individuo
 sed quod potest verificari, et verificari, in alio determinato
 individuo: quod fieri potest, etiam si non ratio potest in hoc
 determinato verificari, quia in alio.

82

Potest dicitur: in hoc alijis, oculis, necesse ad videndum subter non
 supponit quibus: quod nulla dicitur supponere disjunctiva ant. potest dicitur potest
 debet hunc sensum, si dicitur adhiberi debet adhiberi in individuo
 et verificari. sed si hunc debet sensum, tunc subter a supponit quibus
 quia de quolibet oculo determinat accepto verba, quod in individuo
 alijis debet adhiberi

R: nqdo aut: ad hunc dicitur M: hll hunc sensu si p hinc
 loquat de naitate absoluta, qd datur nulla p hinc hypothosi
 n: M: si loquat de naitate gubiorada cau facta certa
 hypothosi: est et si dicitur n: dicitur qd supra agimus de sup-
 pose qd supra locuti sumus de naitate absoluta sua ubi condis-
 tione, hoc e: qd alijs vult absolute sit naitate vidend.

Estus
Constitutio regula

V: rite dignoscere possit quis, quomodo subter v p dicitur
 supponit, bene p pecto dicitur ee ipse naita subter dicitur
 et alia circumstantia, ex qly loquens meus et supponit
 colligi possit. Deinde attendend e: ad certa alijs signa
 per hanc allegorata, quomd alijs dicitur, univesalia positi-
 uia, p: q: ois quilibet, alia dicitur, univesalia negativa
 p: q: nemo nullus, alia dicitur, particularia positiva et
 alijs quidam, alia particularia negativa p: q: alijis e
 ad eiusmodi signa modo enumerata pertinet quoddam
 verba p: q: ubiqz semper nullibi nunquam alijs
 ita verba quoddam aut adiectiva p: q: cetero exterius
 et pphione ubiqz semper his notatis.

83

ima supponis regula e: si subter sit dicitur comunis affectus
 signo univesali sive positivo sive negativo supponit
 univesale distributive, ut patet his pphionibz ois ho e
 ois nullus ho e dicitur. Deinde imo ni particula ois adunqz
 hinc clativo et indifferet ac vbi ut sit in hac pphione
 qd dicitur querat hinc tangere. Deinde rdo qd oportet
 ois positu in n: pluscu let p hinc n: e nomen alimayali
 n: sicut alijs collectivo scilicet qd ponuntur ex parte sub-
 p: ois dicitur p hinc ois milites p exercitu subter in dicitur
 p hinc supponit collectivo an a supponit univesali p hinc ab-
 soluta e accomoda. ita an completa pro p hinc generu

84

et pro generibus singulorum colligi debet non sicut per se
aut alius circumstantibus. P. 9. si dicitur de adfuit in ara
Non.

85

2da regla e: si subiectum sit eius communis affectus sicut per se
supponit et disiunctim quod si. Disiunctim quidem quod per se
speciat actualis affectus per exercitium aliis actu existens, quod
verificatur de aliis ante debent: P. 9. alius quod scribitur
scriptis enim e affectus actu existens. quod si vero supponit
tunc quod per se speciat aliquid deinde exigentia ad debent
cui plura ponunt satis facere, ita ut in multis debent.
Verificatur P. 9. alius eius e neque ad exercitium per se
in huius conditionis speciat neitatem huiusmodi. P. 9. si scribitur
eius alius et neque.

86

3da e: si subiectum sit eius communis nullo affectus sicut
supponit alius potest per se sumi debet non sicut per se. ac sicut
quidem si subiectum neque affirmatur et neque de tali subiecto
eius communis supponit universaliter. P. 9. hoc e
ad tale per se. sed si subiectum sit in N. plurali et
subiectum sit numerale et speciat aliquid collectivum quod non
venit nisi inferentibus subiectis sicut sumptis supponit
collectiva. P. 9. si scribitur P. 12. P. 9. si speciat actualis
affectus communis supponit disiunctim P. 9. hoc e scribitur
si vero neitatem speciat, cui plura ponunt satis facere
supponit disiunctim quod si P. 9. alius neque ad exercitium.

87

4ta regla e: propositio affirmativa habet subiectum
debetur: sicut intentionale supponit disiunctim debentur:
si vero disiunctim quod si. debet e quia in propositio affirmativa
affirmativa per se per se veniri ad debentur individuum
P. 9. in hoc e ad. P. 9. veniri ad debentur quod
propositione respectu subiecti verificatur. dicitur a subiecto subiectum
debetur. nam si subiectum supponit quod si alius propositio supponit
P. 9. alius calang? neque ad scribandum.

querentibus respicitur, quid sit res. nota huiusmodi, quod illud
 & definitio. Definitio dicitur illud, quod definit, seu cuius nomen explicat
 & definitio vocatur, quod explicat nomen.

101

Definitio duplex est formalis et obliqua. formalis est nihil aliud quam
 quae sit vox aut scriptura, quod explicat nomen rei.
obliqua est illa res, seu obliqua, quae definit formalem, quod sit aut scriptura
 duplex, obliqua est definitio nomen formale et obliqua. formale est illa
 vox & quae sit explicationem aut representationem obliquam rei illius
 cuius nomen explicat. Definitio obliqua est res ipsa, quod sit
 vox aut scriptura explicationem aut representationem. Ex. in hac obliqua
 huiusmodi, quod sit vox huiusmodi, formale res huiusmodi
 explicata est definitio obliqua huiusmodi, quod sit vox huiusmodi
 et res huiusmodi, explicata est definitio obliqua, quod sit vox huiusmodi
 similiorum obliqua est definitio obliqua, quod sit vox huiusmodi
 sed, sed non huiusmodi potestimus loquimur de definitio et definitio formale.

102

Definitio formalis est in definitio nomen et rei. Definitio nomen est oratio ex-
 plicans essentiam nomen, seu est ipsa explicatio seu etymologia
 & q. Lex est vox instituta ad significandum aliquid rugibile: lapis est
 quod sit et lapis. Definitio rei est oratio explicans nomen rei per
 nomen explicata. triplex est haec definitio scilicet essentialis, &
 figurativa et casualis. essentialis est ut est definitio vocatur quod
 obliqua est oratio explicans nomen rei per breviter illius essentialis
 et haec rursus duplex est nempe essentialis physica et metaphisica
essentialis physica est, quod explicat nomen rei per partes illius essentialis
 physicas seu rationes, & q. huiusmodi, quod sit corpus et unione
 ad in corpus et unio per partes plures inter se distinctas essentialis
metaphisica est, quod explicat nomen rei per partes essentialis metaphisicas.
 seu rationes, & q. huiusmodi, nempe per genus et differentias. Ex. huiusmodi
ratione per genus illiusmodi, illud per se, quod res definitio differens
 et differentibus ab illis, quod sit quod sit in genere sui. Ex. huiusmodi
 ad ratione genus est aliquid, quod sit per hoc per se quod sit in unione
 scilicet aliquid est formale. ratione ad differentia quia per hoc
 huiusmodi differens a brutis.

106

Dues: Dicitur dicitur esse clarior suo definitio: quod autem est definitio simpliciter
 etiam tanquam definitio partialis seu inaequata, conf. ostendit
 si dicitur dicitur esse clarior suo definitio, et si populus aliquid dicitur
 se ipsum, sequens, tunc dicitur esse clarior se ipso, hoc est im-
 possible: quod est.

Ad idem autem: Dicitur focalis dicitur esse clarior suo definitio focali c.
 autem: Dicitur focalis autem obliqua dicitur esse clarior suo definitio obliqua
 n: autem: et diff. conf. quod nihil est definitio simpliciter tanquam
 definitio partialis focali c: conf. tanquam definitio partialis
 obliqua n: conf. quod dicitur dicitur esse clarior suo da-
 finito, intelligendum hoc est de dicitur et definitio focali n: obliqua
 in hoc est dicitur proprie claritas aut obliqua focalis
 nisi: tunc quod ipsa dicitur aut definitio obliqua focalis quibus
 in nostro a casu. definitio est focalis definitio partialis obliqua
 n: a definitio partialis focali, nam definitio focali est hoc vox
 definitio aut quibus quibus se hanc vox significatur, quod vox
 alius n: a parte huius definitio seu hanc vox. ordo captus
 nam rei.

107

Obsequi, ut plures eisdem alias obliqua, populus solvatur, quo in
 presentia materia offerri solent, nota, tunc esse dicitur definitio
 focali et definitio focali obliqua, exprimi se dicitur modo ob-
 liqua focali et clarior obliqua se definitio focali et clarior
 se definitio focali, unde ea res ubi quibus tunc modo nomen
 se definitio focali. est tunc clarior apparet se ipsa ut quibus alius
 modo focali se definitio focali, in quartum focali quibus quod est
 definitio focali et obliqua aliter quibus, quod est dicitur focali
 alius ita res se hanc in nostro casu hoc in vox dicitur focali n: hanc
 oes obliqua, alius ideo videtur des istos alius dicitur hanc focali
 hoc ipse vox, oratio captus nam rei focali n: obliqua
 et in per hanc etiam se istos, sed in longi clarior, quibus focali se vox dicitur
 ita dicitur hanc vox oratio et clarior focali oratio, quibus focali hanc vox dicitur.

Regulae Definitionis

Prima regula: dicitur focalis dicitur clarior suo dicitur focali. 108
 explicans nam rei, seu dicitur focalis: quod dicitur clarior
 filio dicitur focali: quia id, p. qd explicat, alterum, dicitur
 ee gloriy, quod id, qd explicat. Altera regula peccant ista
 definitiones, qd apparent inis equivocois, metathoricois, causibatis;
 E. g: no. 1. microcosmus, seu parvus mundus.

Secunda regula: dicitur focalis non debet ingredi dicitur focalis, 109
 ubi dicitur focalis ingredi dicitur focalis dicitur
 non est clarior suo dicitur et explicat, id est, p. qd
 dicitur dicitur ee clarior suo dicitur, et non explicat, id est
 unde mala est dicitur non si dicitur non est clarior suo
 dicitur focalis non debet ingredi dicitur focalis

Tertia regula: dicitur debet quodammodo ee clarior suo dicitur 110
 et debet dicitur ee guardabilis cum dicitur non o, debent
 dicitur affirmari populo dicitur, et de dicitur dicitur
 valentia contra ab uno ad alterum dicitur: e. no. qd. dicitur
 rade, dicitur rade: qd. o. no.

Quarta regula: dicitur debet ee clarior suo, magis ee qm explicat
 suo non explicat, nam intelligit, qd dicitur, et talis non explicat
 nota nam, p. dicitur non quodammodo ee clarior suo: qd. ee. qd. extra hanc
 regula peccant sequentes definitiones: E. g. no. dicitur dicitur dicitur om hoc
 non quodammodo ee clarior suo, qd. dicitur hanc hanc hanc dicitur
 hanc mala: quia non quodammodo ee clarior suo, sed non hanc hanc hanc
 vixit. 111
 Quarta: dicitur debet ee clarior suo, quanto fieri, hanc clarior, ita ut nil
 habeat superflui hanc mala e dicitur hanc hanc rade notale, notale

essentiales, haec dicitur, tales, sine quibus totus essentia dicitur aut quae
 sunt, dicitur deo physica essentia dicitur dicitur: hinc pars alia dicitur essentia
 ad esse si non in se partem essentialem, sed in interales, haec dicitur, haec
 quae spectant ad integritatem totius, dicitur deo physica: integratio dicitur:
 hinc pars alia dicitur caput, alia collum, alia brachium etc.

121 Ad hanc dicitur physica revocatur etiam deo accidentali, quod dicitur hinc
 in accidentia, quae sunt, et per alia accidentia. sed hoc deo dicitur hinc
 in dividendo subitum per accidentia dicitur: hinc aliud dicitur aliud
 nigrum. hinc dividendo accidens per subitum dicitur: aliter aliud dicitur magis
 aliud cygneus, deo dividendo aliud accidens per alia accidentia
 dicitur: nigrum aliud dicitur durum, aliud molle aliud spiritum aliud lege

122 Deo actualis metaphisica dicitur, quod totum actuale dividit in partes methe-
 sicas vel dicitur deo: hinc pars alia dicitur actualis alia radicalis
 actualis est radicalis in hinc infero non dicitur.

123 Deo potentialem vel ut alii loquuntur, Logica dicitur etiam universalis
 dicitur, quod totum potentiale dividit in suas partes subitivas. dicitur a univo-
 sale dicitur universalis dicitur: dicitur quod quodlibet sub se plures alios dicitur
 inferiores, de quibus dicitur, dicitur: et hinc vocantur partes subitivas
 seu potestativae.

124 Quibus: quare vocatur totum potentiale. Respondeo ita dicitur
 quia aliquid simul dicitur hinc per suas partes, in quibus dicitur, et
 dicitur deo dicitur: dicitur, quod aal, dividit in hinc dicitur dicitur dicitur
 irradiale in hinc equum aut canem. dicitur quod dicitur deo dicitur
 dicitur dicitur metaphisica dicitur: dicitur, in quibus dicitur
 hinc sunt individua.

Regulae Dionis

125 Prima regula dicitur: nihil membrum dividens seorsum sumptum dicitur
 ad equate totum.
 dicitur, si aliquod membrum dividens seorsum sumptum ad equat
 totum, hinc pars est equalis toti, si dicitur non est equalis toti
 quod est, unde mala dicitur deo aali in parte vivens seorsum

quia vivens sensitivus, qd e' unu' ex membris dividantibus ad-
quat totu', nempe potu' aal; cu' o'c' id qd e' aal sit etia' vivens
sensitivus

126
Ista regula e': membra dividantia simul sumpta debent adquare
totu'. p' h' membra dividantia aut alia s' quia o'c' partes
simul sumptae: p' o'c' partes simul sumptae debent adquare totu'
qd est. Illi q' a p' adquare totu', qd membra dividantia na-
plus nec minus dabunt q' n'ra, quia totu' h'c' nihil est q' d'ori-
in membris dividantibus simul sumptis, qd n' deb' in d'p' et n' d'
dan' in d'p' qd n' deb' in membris dividantibus. mala q' d' op'at' d'p'
aalis s' d'icere aal aliud e' h'c', aliud q' d'icere, et aliud avis, quia
in toto continentur alia aalia irrationale, angelus, qd n' q' d'icere
in membris dividantibus, mala aal op'at' h'c' d'p' s' d'icere aal
aliud e' rationale et irrationale aliud Angelus, quia in membris dividen-
tibus continentur Angelus, q' n' q' d'icere in toto d'p'.

Hanc regulam r'vocat' etia' illa, qd spectat' tradi' totu' d' toto
potentiale, et e' h'c', singula membra dividantia debent participare
ratio' d'iv'isim, h'c' e', ad singula deb' predicari p'p'io s' h'c' ille univ'
versalis q' d'icere totu' potentiale, qd s' h'c' ille univ'ersalis d'icere
da membris dividantibus p'p'io univ'isim, et adquad' d'icere membra
illa partes substantivas, s' v'v' s' in analogia predicari p'p'io
h'c' e', p'p'io aliquid s' m' d'icere h'c' partes potestativas
mala in h'c' e' d'p' aalis ip' rationale et irrationale et Angelus,
quia Angelus n' participat' ratio' aalis.

Ista e' membra dividantia debent sibi invicem alio modo e' op'=
posita, h'c' e', unu' n' deb' q' d'icere in alio s' h'c' s' membris di-
vidantia sibi n' op'at' opposita, s' h'c' illa p'p'io, q' d'icere in
alia frustra ponentur, in d'p'one s' nulla deb' frustra poni
in d'p'one: qd est. hinc mala e' d'p' aalis aliud e' rationale aliud irra-
aliud canis; quid' canis id' q' d'icere in irrationale.

H'c' e', d'p' deb' fieri q' membra pauca et imediata, hinc e'
mala d'p'io: aalis aliud e' rationale aliud irrationale aliud h'c'.

126

127

brevis est popit. Finis aut in ratione et irratione, diuina
irratione in esse, aequalitate, et volabile.

Disputatio 2da.

De 2da mentis operatione

Disputatio duas quoestiones continet. prima videlicet de ratione et multiplicitate
operationis, quod est 2da mentis operatio. altera quoestio est de propri-
etate operationis.

Q: prima.

Quid et quotuplex sit ratio.

Simus.

Quid sit ratio?

Ratio sitis / ut infra videlicet / finis operationis. ratio affectus
notitiae et verbo. explicatio prius quod quid sit ratio. Ratio non
verbum et ratio. notitia huius nulla pars significatiua est operatio. de-
clarandi suntque particulae huius operationis. Ratio itaque non
est significatiua ad glaciem quod abcludendum est in significatiui.
itaque ratio huius. Ratio ratio huius operationis. notitia enim est
in operatione. Ratio huius, nec importat in sua significatiua excludendi
futuro, unde a ratio huius excludendum est hoc verum huius dies
mentis operationis huius. Ratio enim huius aliquid mensurae huius
non significatiua ad huius. Ratio huius contra rationem huius
rationem huius, quia licet aliis modo significatiua huius in huius
ad huius huius, an rationem huius et contra huius huius huius
prohibere et sumere huius huius. Ratio huius huius huius
Ratio huius huius cuius nulla pars significatiua est operatio. Ratio huius
nulla significatiua est modo extra compositionem, quod modo significatiua intra eam.

2

unde a rōa nominis spectantibus sibi completi et in legem oratio.
 Dicitur hōi ut sit adpūata n' hōi sed nōi et completa et habere
 dicitur hōi, ut n' hōi sit vox significativa ad placitū sine gōre, cuius
 nulla pars significativa ē separata. Dicitur ut sit finita rōa dō-
 cūens eū verbo verō et falsō oratio. Dicitur imō finita ut ex-
 cludantur a rōa hōi nomina sibi infiniti et hōi n' Res
 dicitur rōi rōa ut excludantur casus alij, q' n' nomina. Dicitur
 dicitur hōi rōa ut excludantur casus alij, q' n' nomina. Dicitur
 excludantur a rōa nōi oīa adiectiva.

Verbu' rōa s' dicitur a vox finita et rōa significans quos
 cuius pars nihil significat s' dicitur, et a s' dicitur, dicitur, qd de altaro
 predicantur nota. Dicitur imō vox finita, ut excludantur infia-
 ta verba. Dicitur rōi rōa, id ē, posita in indicativo et in
 tempore presentis; rōi q' am modi et gōre ab hōi n' agnoscit
 tempore; ita eū significans tempus hōi ē cum
 determinat hōi ut ē. q. am. amari. amato. Dicitur hōi hōi
 pars nihil significat s' dicitur, ut excludantur in hōi oratio. q' dō
 et a s' dicitur corde. De altaro, qd predicantur nota hōi ē s' dicitur
 alij, qd v' p' istu' verbu' alij dicitur s' dicitur. Dicitur hōi hōi
 hōi, ut q' istu' verbu' sit clā notans s' dicitur et rōi hōi. q.

3

Oratio rōa, quōd s' dicitur a vox significativa cuius pars aliqua
 significativa ē separata, ut dicitur sed n' ut affirmatio et negatio
 dicitur imō. Vox in numero singulari; quia est; rōi rōi hōi.
 plures voces dōnt hōi significare p' combinatione illarū hōi hōi
 se et propter n' qu' s' dicitur ad quē dicitur; hōi si ponas
 plures inter se n' quōd n' dicitur oratio. Dicitur rōi cuius pars
 finō aliqua significativa ē separata ut dicitur, n' qd infirmū significat
 si aliqua pars significat separati ut dicitur alij in oratio con-
 flexa n' s' dicitur oratio.

4

Oratio rōi in perfecta et imperfecta; perfecta ē, qd s' dicitur s' dicitur
 in audiente. imperfecta ē, qd n' potit sensu perfectu in audi-
 ente. Sed illij morib' relinquit suspensa. imperfecta alia ē sine

5

verbo E.g. *max alty*, alia aut verbo E.g. *si procreant*, perfecta alia
 e' denunciativa, qd aliquid affirmat v' negat, ut *max* qd *est* v' *non*
 v' falsa E.g. *celum currit*, alia e' n' apunctiva, qd nil affirmat
 v' negat, sicut qd *proin* n' d'at, veritas v' falsitas E.g. *facit*, no
 hu' p'cipue loquimur de oratione perfecta, qd etia' dicitur.

§ 22 vs.

De oratione positionis.

6 Dico: positio e' oratio affirmativa v' negativa aliquid de alio
 v' p'fectiva si dicitur positio e' oratio, in qd inest verum v' falsum
 p'fectiva h'c positioes observat regulas p'cedentes, bona h'c
 qd e' bona art: p' h' negativi ex eo; quia oba' v' p'fectiva
 la' p' p'cedi regula; imbric' et p'cedi qua' n' offerret
 d'ni' i'notia n' qd d'ca p'ctio e' d' p'fectiva v' n' h'beat q'q'
 proximud p'ctio' ad regulas h'c d'cas n' v' i'notias.

§ 23 vs.

De materia, forma, quantitate et qualitate positionis.

7 In quavis positione solent simul p'ferre materia, forma, qua-
 ntitate et qualitate. materia' comen' illius sub' ob' v' ob'
 v' v' v' p'ctio' d'ca et respectu ille, quod ob' v' d'ca sub' p'ctio'
 illius etia' q' quantitate' illius ex h'c v' respectu p'ncipale' ad
 plura v' p'ncipale' p'ctio' q' qualitate' comen' illius affirmat' vel
 negat', quod em' qualitate' h'c p'ctio' p'ctio' affirmat' v' negat'.

§ 24 vs.

Quotus lex h'c p'ctio' r'one materiae.
 Simil' p'ctio' p' p'ctio' r'one materiae imo quid' p' p'ctio' r'one
 p'ncipale' sub' p'ctio' p'ctio' d'ca tale p'ctio' v' affirmat' h'c p'ctio'

da subto: dicitur qd in materia necessaria. id est si positum non est quoniam
 subto, dicitur qd in materia impossibili d. 9. Cetero in capis Cetero non est
 Lex. Dico si positum non est negatio generat positum non positum sed subto. et per
 eam generat, sicut dicitur in principio qd in materia contingente.
 d. 9. Cetero ambulat. Cetero scribitur ad veritatem. Propositionis affir-
 mativae in materia necessaria non est qd ut subto et positum existat abso-
 lute, sed in qd dicitur necessaria. Connotio enim subto in eum ut quoties
 cuius existit subto, etiam positum existat et est cum subto connotat
 seclusum in huius propositionis est Cetero hoc. et ipsa: Cetero quomodo ex-
 istit et hoc ad veritatem propositionis negativae in materia impossibili
 non notat, ut non existat subto v. positum, sed in ut ostendit mutua infer-
 utrumque necessitatem, hoc est, qd talia positum non possit generare subto.
 ad veritatem propositionis affirmativae in materia contingente notat, ut qd
 ad subto, et existat positum, et ut inter utrumque dicitur connotatio seu
 idem: ob quod eadem propositiones istae variant de dicitur adiacente et
 se subto non existat, variant de subto non sumente. ad veritatem
 propositionis negativae in materia contingente spectat ut v. non existat sub-
 to, v. saltem positum cum illo non connotat.

9

§ 22 vs.
 Quotplex sit positio ratione formae ~

Quod sunt illius, cl. i quia q in p[ro]p[ri]e v[er]ba v[er]ba cl[ar]a s[un]t
 p[er]p[et]ua, idcirco quoque p[ro]p[ri]e duplex e[st] r[ati]o s[ed] simplex n[on] p[er] se
 seu cath[ol]ic[us] et composita seu hypothetica. p[ro]p[ri]e simplex est
 quod p[ro]p[ri]e unica cl[ar]a p[ri]ncipal[is] d. 9. Transp[er]ta d. dicitur: Cetero
 qd e[st] Cetero d. dicitur. p[ro]p[ri]e composita e[st] qd anglic[us] p[ro]p[ri]e
 p[er] se cl[ar]a p[ri]ncipal[is] qd aliquid in connotacione d. 9. p[ro]p[ri]e
 et innotat, ut d. 9. et Transp[er]ta d. dicitur et dicitur dicitur
 illius, qd cl[ar]a p[ri]ncipal[is] illa cl[ar]a, qd p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, cum p[ro]p[ri]e sub-
 quod p[ro]p[ri]e: cl[ar]a v[er]ba p[ri]ncipal[is] e[st], qd p[ro]p[ri]e dicitur ex parte sub-
 v. p[ro]p[ri]e.

10

p[ro]p[ri]e simplex et in absoluta seu de ing[er]it et modal[is] sua de modo
 dicitur, qd p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e et absoluta affirmat[iva] et negat[iva]
 seu subto d. 9. Cetero e[st] dicitur. modal[is] e[st] qd non in p[ro]p[ri]e affirmat[iva]

11

v negat de suo subto, sed infuper affirmat modum, quod est quod
 v negat subto e.g. Petrus natus est aal, in qua positio haec
 verba Petrus est aal vnaq; dicta particula natus vocatur
 modus ad veritate huius positionis in illi rebus, et dictum sit verum
 si etiam ut modus sit verus. ratio est quia istis modalibus utrumque
 namque dictum et modus affirmat, unde facta est haec positio Petrus
 natus ambulat; licet in Petrus ambulat et in natus id factum.

52

tales modi quatuor sunt: scilicet natus, impotens, possibile et curia
 hos modos nota in no prioris duos diu universales, posteriores vero
 duos particulares, sed simul ac istud diu affirmativus sunt et
 quodam negativus. nota vero nil referre, an hi modi ponantur
 et sine diu natus et Petrus est aal sine Petrus est natus aal
 sine Petrus est aal. nota est etiam oas positiones modales omnes
 sit in materia necessaria; licet in haec positio Petrus ambulat
 Petrus ambulat, et possibile est Petrus ambulat et in mat.
 error natus.

§ 3. de

De positione composita.

53

positio composita, dicitur in clausura disjunctiva conditionalis et
 causales, sicut ut clausura advenit exponit de qua § sequenti
 positio clausura est, quod quingit plures positiones simplex per se
 et v per partem nec, si positio sit affirmativa quingit illas
 per partem et d. q. et Petrus currit et Petrus est si positio
 quingit illas per partem nec d. q. no. Petrus ambulat nec
 Petrus ambulat ad veritate positionis clausura rebus
 ut utrumque positio simplex sit vera; nam si alterutra haec est
 falsa, tunc positio clausura erit falsa. ratio est, quia positio
 clausura affirmat et negat utrumque partem simul.

54

positio disjunctiva est, quod plures positiones simplex quingit

dormit, et nullus alij. si quod modo accipiat affirmat de suo
 subto alijs potest, et negat de corde omnia adiu. Et hoc e' generis
 sensus. Petrus. Logus et n' e' medicus neq; jurista neq; theologus
 nec ulla alia cuiusmodi arte s' scilicet habet, unde patet. Propositionem
 exclusivam equivalere clausivae atq; idem regit, ut huiusmodi, scilicet
 exponens sit vera.

18

Exceptiva e' qd' est particula exceptiva propter. E. g. omnis Aristoteles
 laicus fuit e' in celo. nullus Aristoteles postea fuit e' damnatus. Sensus
 propositionis: fuit n' e' in celo, et reliqui omnes sunt in terra. Sensus
 sensus. fuit n' e' damnatus et nullus alij. ex quo patet ad veritatem
 propositionis exceptivae affirmativae requiri ut postu' sit exceptio
 generalis et nulli alteri. atq; idem est pro exceptiva dicitur q' dicitur
 fuit e' communi distributiva accepto sub quo sit exceptio generalis.

19

Reduplicativa e' qd' est particula reduplicativa quia quatenus
 in quantum ut venit quod particula inter se habet sensum localem et
 proprie reduplicativum, quando nempe dicitur dicitur illud
 cui adhaerent, et ratio locale, seu radicalis, causalis, conditionalis
 aut particula propter quod postu' venit generalis subto. E. g. Au-
 gustinus cantabat. Nota e' ratio locale, seu causa et radix
 quare hoc postu' cantabat generalis subto. E. g. Petrus, et si
 in hoc sensu sumatur particula reduplicativa tunc tunc affirmat
 positio: imo, qd' e' ratio, quare cantabat, sit illustria. Petrus
 sicut Augustinus. Unde qd' cantabat. Et hoc quod dicitur. Et hoc e' ratio
 membra sunt verificandi ut positio sit vera. subinde tunc dicitur
 particula quia quatenus et habet sensum in materiali seu significativum
 qd' nempe dicitur postu' generalis subto n' ratio in reduplicativa
 sed in inconsonantia. Sicut e. g. iustus qd' iustus peccat generaliter,
 hoc e' iustus n' e' causa peccati generalis, sed in ista peccata peccat dicitur. in
 iustitia, alio modo accipiat particula reduplicativa sicut
 qd' postu' subto generalis propter et in excludit, et tunc reduplicat.

affirmativa de dicto, et negativa de modo: hinc n̄ latere ē
recipi, et p̄p̄tio negativa de dicto et affirmativa de modo.

Q: 22a.
De proprietatibz positionis.

Tres s̄ proprietates positionis scilicet oppositio, equipollentia et
quasi, singulis singulis p̄p̄tio examinamus.

¶ 22us in q̄ de oppositione

§ 1us quid sit oppositio

23 Oppositio ē: ut aliud quā dicitur p̄p̄tionē idē sub̄t̄ et p̄d̄t̄
habentia diversa v̄ in quantitate v̄ in qualitate v̄ in utroq̄
p̄nt. Duo ita requirunt̄ ad eā oppositionē, imō ē, ut p̄p̄tio
habeant idē sub̄t̄ unione cū iis proprietatibz eadē p̄p̄tio
ampliacione restrictioe est, ubi ita notanda ē, q̄ p̄p̄tio pos-
sularis n̄ ē cōp̄t̄ diversa ab universalī. P̄p̄tio v̄
v̄t̄ p̄p̄tio in universalī p̄p̄tio. Quā ē ut p̄p̄tio dif-
ferent v̄ in quantitate v̄ in qualitate v̄ in utroq̄. quid autē
quantitas et qualitas notē illiq̄ supra iā ē explicatū.

§ 2us

Quotuplex sit oppositio.

24 Quadruplex ē: contradictoria p̄p̄tio subcontraria subalt-
erina. oppositio p̄p̄tio: a. s. p̄p̄tio idē sub̄t̄ et p̄d̄t̄
habentia diversa in quantitate et qualitate ē. q. o. s. h̄
ē: p̄p̄tio alius h̄ ē: d. o. l.

25 Genera ē: et p̄p̄tio universalis idē sub̄t̄ et p̄d̄t̄

alterius est recipere nec plus nec minus affirmare, et negare, quod recte
ad falsificanda altera. Obstat. Si una plus affirmaret et neg.
quod requireret ad falsificanda altera, posset ambo simul et falsi
et si minus affirmaret, quod neg. quod requireret ad falsificanda
altera, posset ambo simul et vera: utriusque a est impossibile. Et est.

29

Pro contrariis inae: contrariis nunquam simul sunt et vera in eo, quod
ex veritate unius negatio, infertur alterius falsitas. Obstat per
propositiones contrarias. Et si omnis homo est animal nullus homo est animal essent simul vera
sunt quod duo contradictoria possunt simul et vera, hoc est videndum
impossibile est in inae oppositis. Obstat quod dicitur. Secunda
Obstat si vera est propositio omnis homo est animal tunc istud hoc est vera alij
homo est animal quod quidam est cum veritate dicitur. Et si de omni homine distribuitur
accepto, videtur cum veritate dicitur. Et si de quolibet determinato
homo est animal subditio. De hoc ista propositio alij quod homo est animal est vera.
alterius propositio contraria namque nullus homo est animal, quod ista propositio
est vera. Et est.

30

Quod est verum in duo contraria simul et falsa in materia quocumque, videtur
dum ex falsitate unius non infertur veritas alterius, ratio est quia in materia
quingenta sunt. Et si ut patet negatio omnibus propositio negatio omnibus dicitur
et quod omnis homo est bestia nullus homo est bestia. Obstat per istud quod falsitas
non est dicitur negatio omnibus propositio, negatio omnibus dicitur veritas huius.

31

Quia est in materia necessaria et impossibile propositio contraria non potest simul
et vera negatio simul falsa, videtur ex veritate unius contraria infertur falsitas
alterius. Obstat in materia necessaria potest contraria quoniam potest unius
distribuitur accepto. quod propositio universalis affirmativa. Et si omnis homo
est animal semper est vera et negativa. Et si nullus homo est animal semper est
falsa. in materia vero impossibile potest contraria requiratur subditio
veritate distribuitur accepto. quod propositio universalis negativa.
vera. Et si nullus homo est lapis semper est vera et affi-
rmativa. Et si omnis homo est lapis semper est vera et continens
est falsa.

32

Pro subalternis una regula e' subalternans nunquam potest simul e' falsa
 aduersus ex falsitate unius medium inferri vel per alterius. Opprobri
 si subalternans e' q' alijis ho' e' ad alijis ho' e' ad ut potest simul
 e' falsa. Inquid potest simul e' vera eorum q' dicitur. Sed nullus ho' e'
 ad ois ho' e' ad ut colligitur ex una regula q' dicitur. Pro hoc q' dicitur
 ut potest simul e' vera; alios duo q' dicitur simul e' potest vero q' dicitur
 una regula q' dicitur: q' dicitur.

33

videtur regula e' potest in simul e' vera duo subalternans in mod:
 q' dicitur. aduersus ex veritate unius d' inferri falsitatem alterius.
Opprobri ho' duo q' dicitur ois ho' e' dicitur, natus ho' e' dicitur, potest simul
 e' falsa: q' dicitur e' eorum q' dicitur: nempe alijis ho' n' e' dicitur alijis ho'
 e' dicitur potest simul e' vera ut potest inferri ex una regula q' dicitur.
Ad hoc ho' duo q' dicitur q' dicitur: q' dicitur.

34

Quia e' in mod: necatio e' impossibili. Pro subalternans potest simul
 e' vera; aduersus tunc ex veritate unius, ut alio inferri falsitatem
 alterius. Opprobri si hoc utraq' q' dicitur subalternans alijis ho' e'
 ad ut alijis n' e' ad ut hoc alijis ho' e' lapis; alijis ho' n' e'
 lapis. Opprobri simul e' vera. Bar et eorum q' dicitur. aduersus
 duo q' dicitur q' dicitur; nempe nullus ho' e' ad ois ho' e' ad ut
 lapis; ois ho' e' lapis simul e' potest falsa. Pro hoc
 q' dicitur e' dicitur: q' dicitur.

35

Pro subalternans una e' ex veritate subalternans inferri unius
 subalternans. Opprobri ex eadem illo principio quod quod dicitur
 universali distributo accepto, evidenter dicitur, de quolibet q' dicitur sub
 illo: q' dicitur in subalternans q' dicitur ho' e' ad dicitur
 ho' e' ad q' dicitur evidenter etiam dicitur in subalternans alijis
 ho' e' ad de q' dicitur sub in ho' e'

36

videtur ex falsitate subalternans. q' dicitur ho' e' ad inferri
 falsitas subalternans. Opprobri si falsa e' potest subalternans
 e' q' dicitur alijis ho' e' ad et in vera subalternans. Sed ois ho' e' ad
 inferri q' dicitur simul e' potest vero duo q' dicitur. Sed ois ho' e' ad nullus
 homo e' ad.

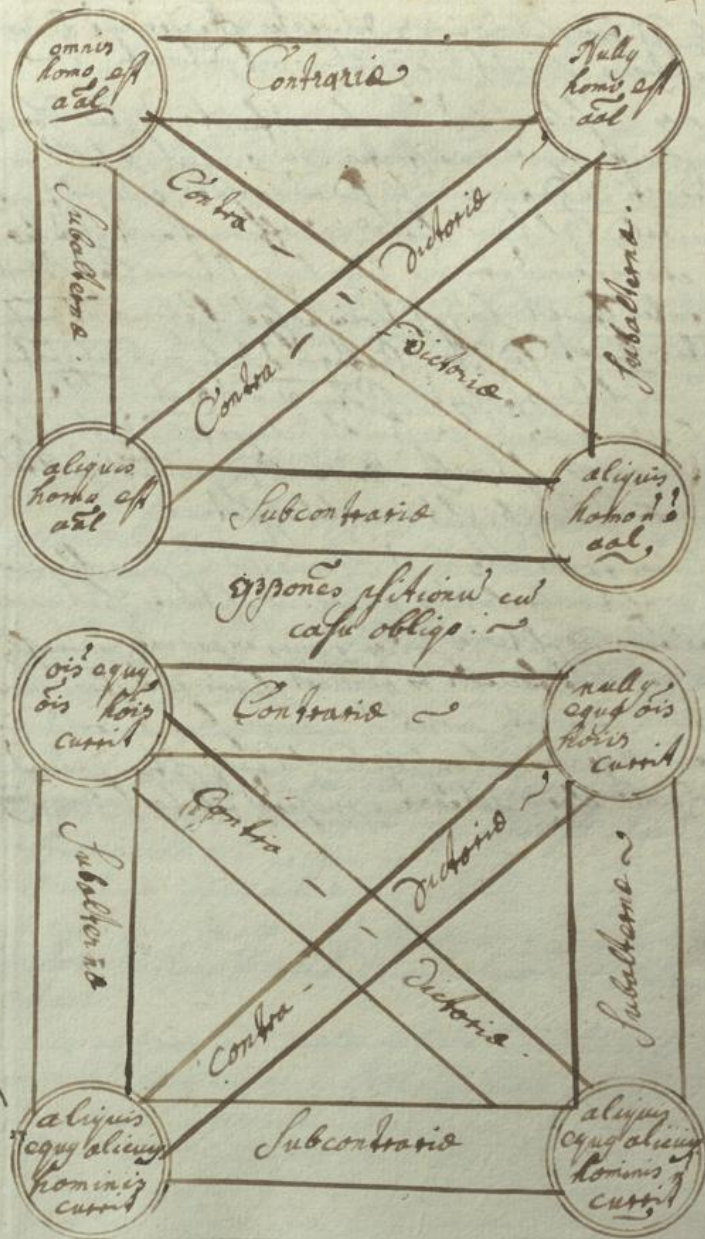

in p[ro]p[ri]et[ar]iis d[ist]incti[on]ib[us] quib[us] diligenter attendend[um] e[st] ad quant[um].
et quales p[ro]p[ri]et[ar]is, q[uo]d p[ro]p[ri]et[ar]is d[ist]incti[on]is aut d[ist]incti[on]ati. L

Circa p[ro]p[ri]et[ar]es causales notand[um] q[uo]d ad hoc, ut fiant can[on]es g[ra]m[ma]t[ic]i. Debet 42
d[ist]incti[on]e p[ro]p[ri]et[ar]is implicite negari et affirmati[ve] casu, et causali et p[ro]p[ri]et[ar]i con-
necio d[ist]incti[on]ati cu[m] d[ist]incti[on]e n[on] sic p[ro]p[ri]et[ar]i cu[m] causali; quia p[ro]p[ri]et[ar]es
causales equivalant p[ro]p[ri]et[ar]i d[ist]incti[on]e, q[uo]d affirmati[ve] et p[ro]p[ri]et[ar]i casu
et causali et conecio[n]e utriusq[ue]. unde huius p[ro]p[ri]et[ar]is Ceter[um] e[st] d[ist]incti[on]e
quia diligenter p[ro]p[ri]et[ar]i huius p[ro]p[ri]et[ar]is p[ro]p[ri]et[ar]i Ceter[um] n[on] e[st] d[ist]incti[on]e
n[on] d[ist]incti[on]e p[ro]p[ri]et[ar]i. It[em] p[ro]p[ri]et[ar]i e[st] d[ist]incti[on]e quia d[ist]incti[on]e
p[ro]p[ri]et[ar]i. huius p[ro]p[ri]et[ar]is p[ro]p[ri]et[ar]i. Ceter[um] n[on] e[st] d[ist]incti[on]e n[on] d[ist]incti[on]e
p[ro]p[ri]et[ar]i. n[on] p[ro]p[ri]et[ar]i et diliger p[ro]p[ri]et[ar]i d[ist]incti[on]e n[on] e[st] casu d[ist]incti[on]e
no. It[em] in his quib[us] p[ro]p[ri]et[ar]i attendend[um] ad quant[um] et quales
p[ro]p[ri]et[ar]i p[ro]p[ri]et[ar]i, ex q[ui]b[us] p[ro]p[ri]et[ar]i causali p[ro]p[ri]et[ar]i.

Circa p[ro]p[ri]et[ar]es exponibiles id e[st] observand[um] i[st]ud q[uo]d supra observand[um] 43
e[st] d[ist]incti[on]e de p[ro]p[ri]et[ar]i d[ist]incti[on]e p[ro]p[ri]et[ar]i et quae illae p[ro]p[ri]et[ar]i d[ist]incti[on]e exponi
semper attendend[um] ad p[ro]p[ri]et[ar]i p[ro]p[ri]et[ar]i et quae exponuntur univ[er]sali
et facillima regula e[st] faciend[um] ex quolibet p[ro]p[ri]et[ar]i alia q[uo]d d[ist]incti[on]e
et toti p[ro]p[ri]et[ar]i p[ro]p[ri]et[ar]i p[ro]p[ri]et[ar]i n[on] quomodo h[ab]eant d[ist]incti[on]e
quomodo de[n]iq[ue] illud aut explicand[um] sit h[ab]eant p[ro]p[ri]et[ar]i. colent
ut hacten[us] dicta clari[us] pateant opposit[um] tabulos subicungim[us]

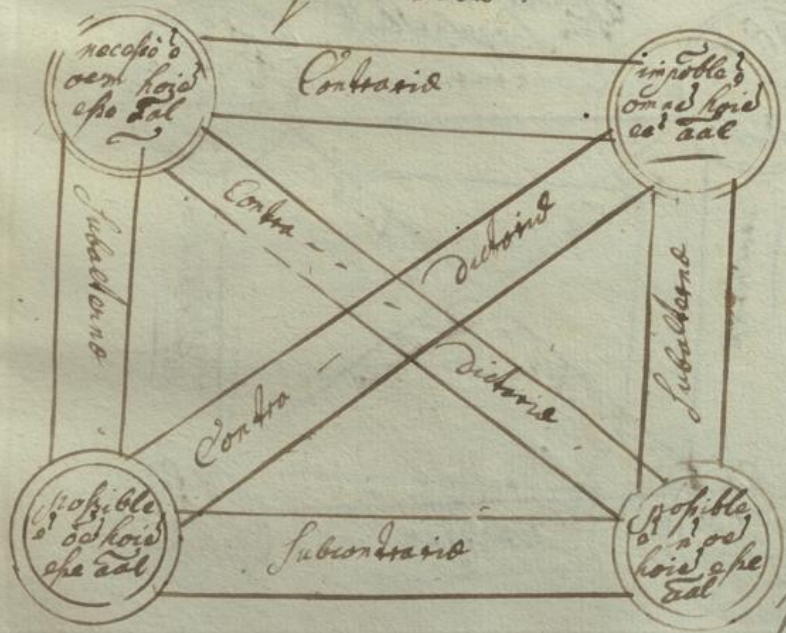

Oppositi simpliciter
cum adverbis

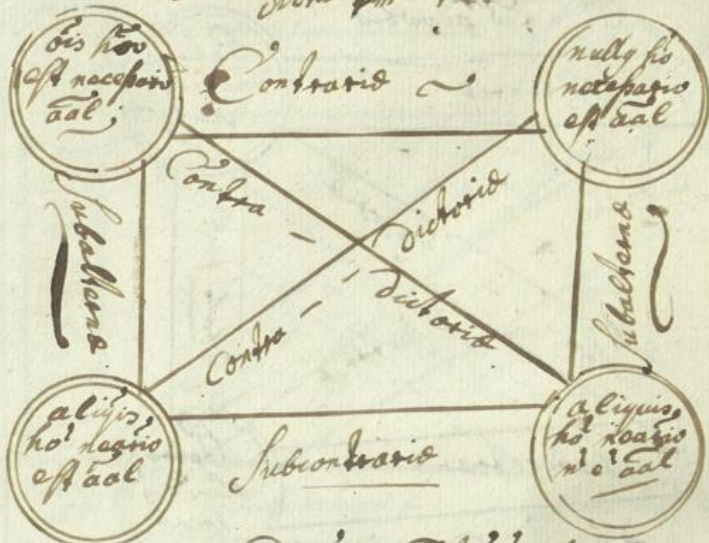
Oppositi moralium tantum
quoad modum.

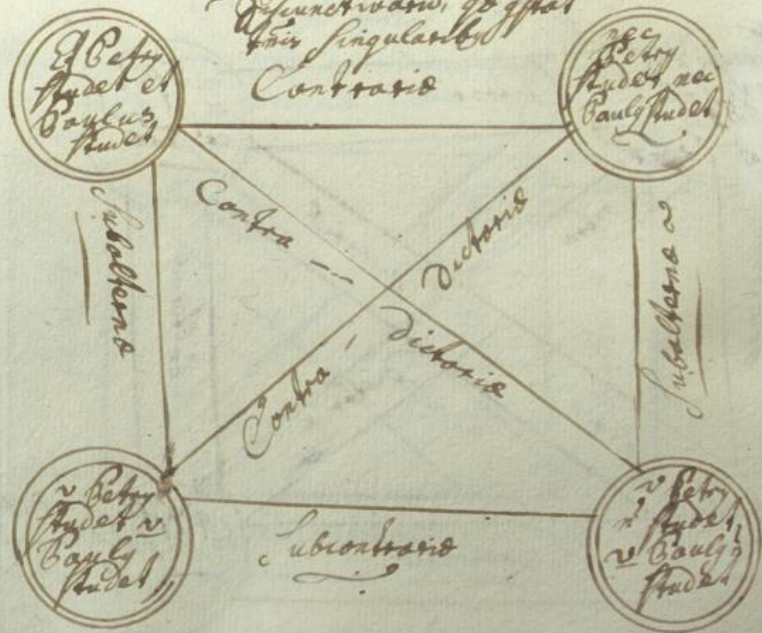
est erratum
non negatur modus
qd debet fieri ut
propositio sit nega
tiva.

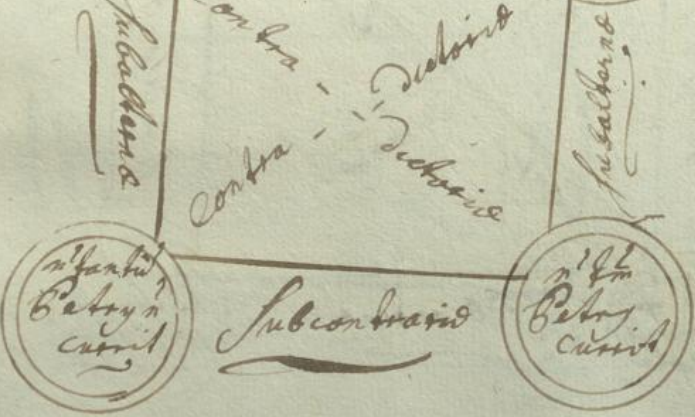
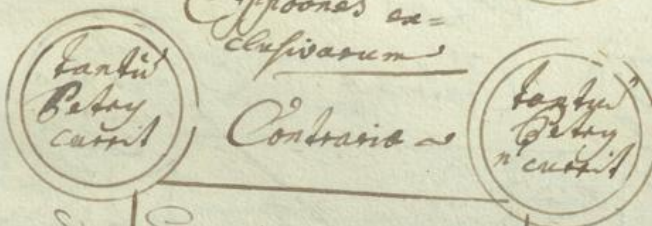
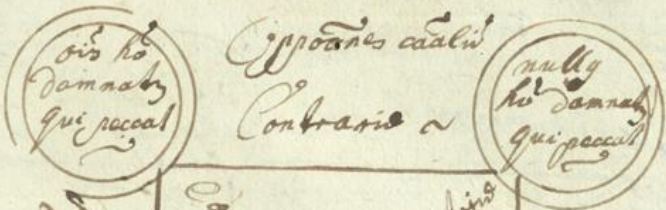
Oppositiones modales quorundam
dictum sunt.

Oppositiones datarum et
affirmativarum, quae sunt
singulares
Contrario

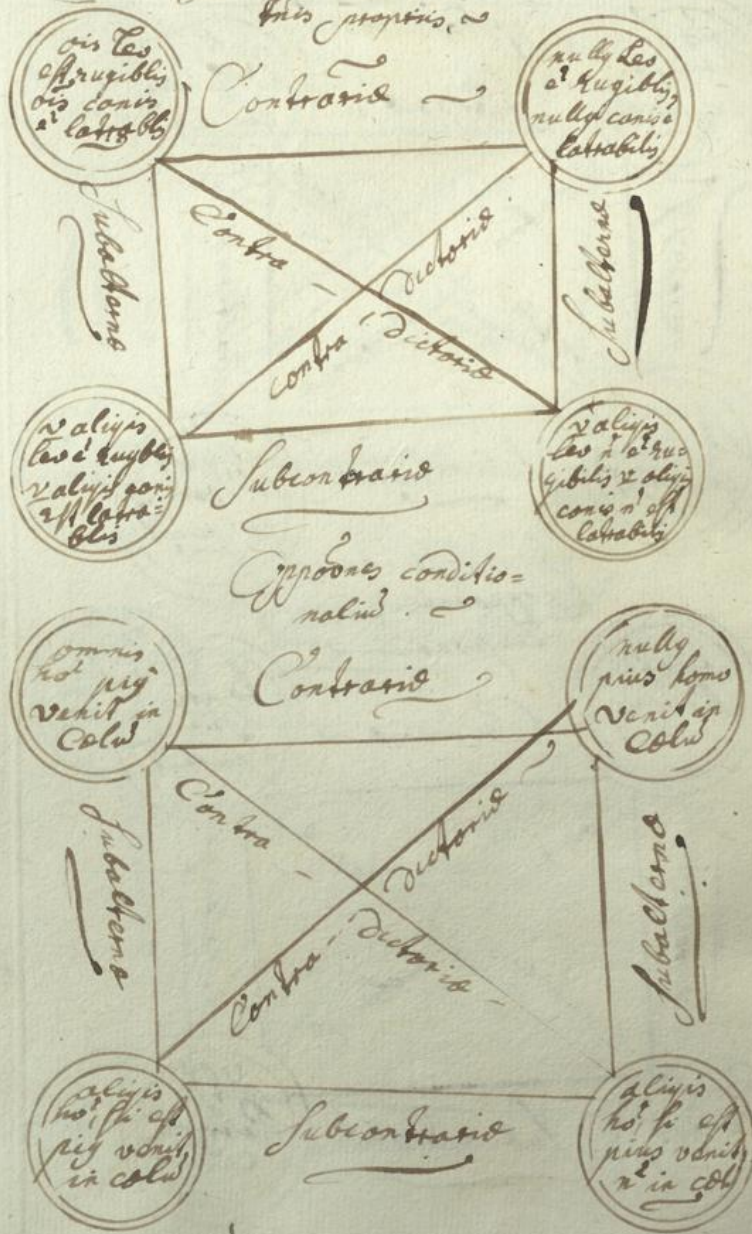

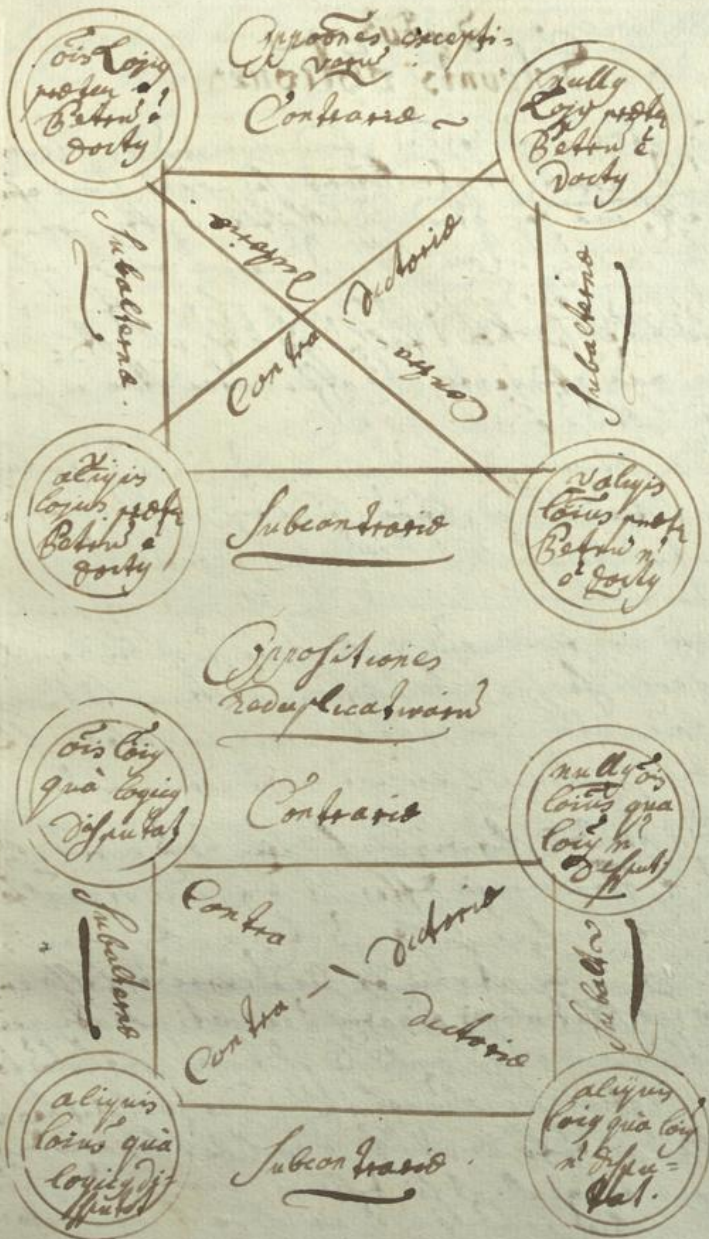

Opposites ut supra: 90 gstat
his propriis.

ista fallit non sequenti oppositas determinat est
ut n' fortassis obiter in notanda nota.

Sunt subalternans

Solutio Solventis oblationes

Obt. imo q̄tra imā reglā q̄traditionā d̄is h̄o currit
 aliquis h̄i n̄ currit. q̄traditionē, sed p̄runt simul epe
 falso: q̄ ob. imā reg. q̄tra: n̄ sufficit. n̄ p̄. ponant
 existere tm̄ 10 h̄oies, et q̄o h̄o d̄eū currere in h̄o casu
 falsa erit, imā p̄f̄is, q̄ sic obt. imā p̄f̄is affirmat
 existere oē h̄oies: sed h̄o ē falsū: q̄ est. M. Ob. imā
 p̄f̄is ē in māa p̄f̄ingente: q̄ affirmat existere oē sub
 jectū: sed sub̄jctū ē d̄is h̄o: q̄ est.

R. q̄ d̄o n̄. ad p̄f̄ioē n̄. minad quā ad d̄d̄ m̄emb̄ū ob̄t̄ionis
 p̄f̄ioē n̄. Item M. ad p̄f̄ioē p̄f̄ioē d̄ist̄o consequē
 q̄ affirmat existere oē sub̄jctū representationis: q̄ est
 oēs h̄oies: n̄ conf. h̄o adim̄ ē imp̄oble: q̄ affirmatōne
 determinat̄i existere unū v̄ plura ex suis sub̄jctis represen-
 tationis e conf. sensus d̄ist̄o p̄f̄ioē ē ob̄t̄. existit unus
 v̄ plures h̄oies, et ois qui existit, currit: in q̄o sensu p̄f̄is
 ē vero et̄ian̄: h̄o d̄ic̄i ex p̄t̄, mod̄o ille currit.

451

Obt. r̄d̄. h̄i d̄d̄ p̄f̄ioes d̄is binarij h̄oies currit, aliq̄
 n̄ currit. q̄ trad. quia differunt in quantē et qualē
 sed h̄o p̄runt simul ē falsū. q̄ ob. n̄. p̄. ponant
 existere 1000 h̄oies, et unū ex his n̄ currere, falsa erit
 imā p̄f̄is, q̄ sc̄l̄t̄ aliq̄ binarij n̄ currit: ponat̄, said
 d̄o unū h̄o n̄ currere. q̄ oib̄ h̄o p̄f̄ioes p̄nt̄ p̄l̄c̄ē f̄oē
 R. d̄ist̄o M. q̄ trad. p̄. currit affirmat̄ n̄ de quolibet binarij
 indivisib̄l̄er accepto c. M. p̄. de quolibet binarij d̄ic̄i:
 sub̄jct̄er accepto n̄. M. et sic d̄ist̄o n̄. n̄ conf. r̄d̄o p̄f̄is
 p̄t̄ h̄oie duplic̄ p̄nt̄ l̄ongē ex aliq̄o binarij h̄oies

non currit, et hoc est binarium sumere divisibilem. et dicitur
 alijs binarij non currit rursus ad sui partem ut per binaria
 sumere indivisibilem: si in uno sensu accipiatur, positio non
 est contradictoria, quia facta est equivalenter distributa
 in sua individua; in alio sensu negat, quod requirit ad fal-
 sificandam ipsam positionem. si in eodem accipiatur, tunc est
 quidem contradictoria in modo positionis, sed negat, utrumque illa
 binarij, ex quo rursus non currit, non currit rursus ad sui partem.

Postea dicitur: hoc dicitur, positiones quodammodo currit alij in alio
 sensu. per hoc potest simul esse falsa: quod est ob hoc. Et hoc
 quia alia non sunt assignari, quod hoc alij hodie non currit
 in: etiam. Et hoc potest in uno hodie existere et unum in
 illis non currit, falsa est utraque: quod est.
 R. rursus dicitur: si utraque supponat per col-
 lectionibus indivisibilem sumptis est: ob hoc. si utraque supponatur
 singulis individuis collectionis et collectionis distributa
 distributa accipitur non est alij dicitur non: non est. hoc quod
 positiones in duplici sensu possunt accipi. in uno est existit
 una et plures collectiones hodie, et omnia illa quod currit
 existit rursus ad sui partem indivisibilem. et non est existit aliqua
 collectio hodie et si quod existit non currit rursus ad sui partem
 rursus sensus est ipse: existit una et plures collectiones hodie
 et ex omni collectione hodie, omnia hodie non currit. et non est ex-
 istit ulla collectio, et si quod existit, non currit rursus ad sui partem
 tunc ex aliqua collectione singuli hodie non currit. si in
 sensu sumantur. positiones potest esse etiam: si non sumantur
 in eodem sensu, non est etiam: ob rursus in respectu ad priorem
 positionem data.

46

Dicitur ino: si hoc positio non omnia hodie currit est contradictoria: 47

huius, oēs hoies currunt, & hinc aliq̄ ista est contradictoria
alijs hoies n̄ currunt, quia n̄ oēs hoies et alijs est termini
equivalentes.

Resp: negdo ant: ad p̄tiorē d̄ctō ff̄ h̄i equivalentes, si sumat̄
in nō singulari con: si sumant̄ in plurali nō negdo.

48 Quis r̄do: ponatur, q̄ unus ex binarijs n̄ currat, possum
simpter negare, q̄ alijs binarij n̄ currat: q̄ possum in vari-
debe dicere, q̄ hic binarij n̄ currat.

R: negdo con: sicut om̄ ex eo, q̄ possum negare, q̄ oīs hoies
currat, n̄ licet infere et negare: q̄ oīs hoies n̄ currat, h̄i
negs in nostro casu n̄ licet.

49 Ad duo p̄tiones: oīs hoies q̄ d̄ lojus ambulat, alijs hoies q̄
d̄ lojus n̄ ambulat, ff̄ contradictoria: p̄ hoies ponunt simul
eē falsae: q̄ est; m̄, p̄, ponatur, q̄ nullus d̄ctō lojus
falsa est utriusq̄: q̄ est.

R d̄ctō est: ff̄ contradictoria, si utraq̄ d̄ctō determinate affirmat
existentia sui facti, n̄ est: si altera ff̄ indeterminate affir-
mat existentia sui facti: est: ut: d̄ctō n̄: q̄: con:
si altera ff̄ indeterminate affirmat existentia sui facti:
si: factus ē iste n̄ d̄ctō alijs lojus, & si quis d̄ctō
alijs n̄ ambulat, q̄ ē verum, etiam ponatur, nullus d̄ctō
lojus.

50 Est q̄d: hoies p̄tiones ff̄ q̄trō: oīs hoies currunt. Petrus n̄
currat: nullus equus ē neq̄ ad equitandum, alijs equus
ē neq̄ ad equitandum, sed hoies ponunt simul eē falsae: q̄ est
R n̄ est: nō priores duo n̄ habet idē sub̄t̄, cuius h̄i
s̄t unus universalis: s̄t Petrus n̄ s̄t unus singularis
posteriores quorū p̄tiones n̄ ff̄ contradictoriae, quia n̄
nullus equus n̄ universaliter distributive supponit. ff̄
alijs supponit p̄tione in q̄sue: ff̄ h̄i s̄t h̄i
ab initio p̄tiones quorū p̄tiones h̄i s̄t h̄i
habere eandē sup̄p̄c, alijs p̄tiones h̄i s̄t h̄i

qtra hoc peccat innumerat pñones, qd vident, ea qtra:
 sed n' p, ut imò de qal fuit in arca Noè aliq ad n' fuit
 in arca Noè; subtu em in priore pñone supponit pnegare-
 tribus singulatib in posteriori pñone pnegatis gendat: qd
 ho' peccavit in Agypto, alijs n' peccavit in Agypto; ad
 subtu in priore n' supponit univof. distributiva sed tantu
 accomode. Etro nullu' pñone est stare alijus pñone, qd
 stare; na' unus pñone semel pñone in sensu composito
 hoc e, nullu' qd pñone, qd stare simul gurgendo se pñone ad
 pñone semel pñone in sensu diviso, hoc e, alijs qd pñone
 pñone, qd pñone stare, qd ho' ois est, lus qua' ois ho', ali-
 quis n' e, lus qua' ois ho', subtu em supponit semel collecti-
 va et semel distributiva.

qtra qtra: ho' pñone pñone qtra: imò Anti Chry' distat
 a me. Anti Chry' n' distat a me. qtra Anti Chry' e' pñone
 Anti Chry' n' e' pñone. qtra: imò Petrus scribit n' imò Ca-
 tholici scribit sed ho' pñones pñone simul e' false si anti-
 Chry' n' existat et Petrus n' scribat.

51

qtra: n' m; quia licet Anti Chry' n' existat et Petrus n' scribat
 imò in regere loq' veru' qd ho' pñones Anti Chry' a
 distat a me. qtra Anti Chry' n' e' pñone. qtra imò Petrus
 scribit.

qtra: imò: si data respic' n' sublestit, tunc qtra' vero equal
 ho' pñones Anti Chry' e' pñone a me, anti Chry' e' impius
 sed ho' pñones n' pñone qtra' est.

52

qtra: n' m; quia aliud e' n' distare a alijs aliud e' iusta
 alijs n' distare de alijs alijs n' distare in pñone
 remoto: e' iusta alijs de alijs alijs n' distare in pñone
 proximo: n' distare e' qtra' venire rei alijs n' existant
 e' iusta alijs qtra' rei existant; si alijs alijs
 e' e' pñone a alijs e' impius, n' pñone si distat n' e' pñone
 postea sumit neganti; si distat e' impius n' pñone

postea n̄ sumitur infinitate: mala a d̄ argumenta
a sensu negante ad infinitate in m̄a q̄lingente l. q̄
d̄ plus: q̄ d̄ impius, plus am̄ infestus in q̄ sequente quo
positus fuerit in antecedente.

58ⁿ
53

Hoc spiritus n̄ in Petri scribit ē vera uicta nos. et
f. Petri n̄ scribat, q̄ etiā hoc est vera: n̄ in Deo
blasphemat, sed hoc n̄ est admitti; quia etiā ē spiritus
scandalosa: q̄ est.

R. dicto sequens: q̄ etiā vera est dicta spiritus in eo
sensu, que h̄t apud spiritus et doctos cor. conf. est vera
in eo sensu que h̄t apud infidos et rudes n. conf.
apud eos am̄ n̄ in hoc spiritus Deus blasphemat h̄t h̄c
sensus. Deus blasphemat et propter illud adhuc alius
et alii blasphemant. in q̄ sensu ē scandalosa et h̄c
blasphemia, apud spiritus et doctos h̄t h̄c sensu. Deo
n̄ blasphemat et etiā alijs alij blasphemant, in quo
sensu ē castigatio; sed quia n̄ ita sonat apud imperitos
ideo obstinendū ē omnino ab eiusmodi spiritibus, ne
coram deo offerant.

54

Est ergo hoc duo spiritus alij ual ē rade alij n̄
rage p̄ subiecto. in m̄a natura et in p̄o subiecto
q̄ d̄ d̄ de subiecto ē falso.

R. negat ant. q̄ sint in m̄a natura; quia respu aalis in
genere n̄ ē necesse, ut sit rade licet sit necesse: respectu
alicuius aalis in specie accepti scilicet respectu aalis rade.

55

Est ergo subiecto n̄ opposito: q̄ mala ē nostra d̄
ant. h̄c imo subiecto ponit simul ē vera r̄d n̄
h̄t ual oclū, q̄ n̄ p̄ opposito.

R. dicto ant. n̄ opposito quia ual ē. n̄ opposito ad
quale n̄ n̄ affirmat, et negat ant. et h̄c patet
respu ad imo spiritus ad r̄d dicto n̄ h̄t ual oclū respectu

si proponat toti p[ro]p[ri]o, hinc si hui[us] p[ro]p[ri]i: o[mn]is l[og]o est
 magnan[im]e p[ro]ponas postea n[on] d[ic]endo: n[on] o[mn]i l[og]o
 e[st] magnan[im]e, p[ro]p[ri]o illa. o[mn]i l[og]o e[st] magnan[im]e ex
 univ[er]sali affirmativa fiet p[ro]p[ri]o n[eg]ativa et equiv[al]e[n]s
 valebit hui[us]: alijs l[og]o n[on] e[st] magnan[im]e si n[on] p[ro]ponas
 ead[em] postea im[me]diat[im]e ante ead[em] d[ic]endo: o[mn]i l[og]o n[on]
 magnan[im]e manebit p[ro]p[ri]o univ[er]sali, sed ex aff[ir]m[ati]va
 fiet n[eg]ativa et equiv[al]e[n]s hui[us], l[og]o null[us] e[st] magnan[im]e:

§ 22 vs
 Regula equiv[al]entia

47
 58

In memoria g[e]nerat[ur] similitudo totu[m] equiv[al]entia
 artificiu[m], complexi s[unt] hoc versu.

Præ g[e]nerat[ur] post g[e]nerat[ur] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 alter[is]. Sensus hui[us] versu sequentib[us] reglis explicat[ur]

48
 59

ima regla e[st] p[ro]p[ri]o g[e]nerat[ur] hoc e[st] si postea n[on] p[ro]ponat
 toti p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o equiv[al]e[n]s s[ub] g[e]nerat[ur] p[ro]p[ri]o
 e[st] hui[us] p[ro]p[ri]o o[mn]i h[oc] e[st] d[ic]endo p[ro]ponas postea
 n[on] d[ic]endo n[on] o[mn]i h[oc] e[st] d[ic]endo h[oc] e[st] p[ro]p[ri]o equiv[al]e[n]s
 p[ro]p[ri]o hui[us], alijs h[oc] n[on] e[st] d[ic]endo q[uo]d e[st] g[e]nerat[ur] hui[us]
 o[mn]i h[oc] e[st] d[ic]endo g[e]nerat[ur] p[ro]p[ri]o univ[er]sali d[ic]endo trahit
 sua axioma illud: n[on] e[st] meli[us] g[e]nerat[ur] p[ro]p[ri]o q[uo]d toti
 p[ro]p[ri]o n[eg]ativa p[ro]p[ri]o

60

2da reg[ula] e[st] p[ro]p[ri]o g[e]nerat[ur] hoc e[st] si postea n[on] p[ro]ponat
 p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o, equiv[al]e[n]s p[ro]p[ri]o h[oc] g[e]nerat[ur] p[ro]p[ri]o, s[ed] si univ[er]sali
 si n[on] fuerit p[ro]p[ri]o, equiv[al]e[n]s s[ub] g[e]nerat[ur] p[ro]p[ri]o
 hui[us] o[mn]i h[oc] e[st] d[ic]endo p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o
 n[on] e[st] d[ic]endo equiv[al]e[n]s hui[us] n[on] h[oc] e[st] d[ic]endo q[uo]d e[st] g[e]nerat[ur]
 p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o alijs h[oc] e[st] d[ic]endo p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o

Subalternaria. huius, alijus homo n' a' dicitur.

Quia a' non potest subalterari, hoc e' si postea n' proponat
 subter et simul opponat, ad idem, bis ponat, semel ante
 et ponat post subter oppositio equivalabit sua subalternati
 si fuerit particularis l. 9. si hanc oppositio alijus ho' est
 dicitur ita imutes, n' alijus ho' n' a' dicitur, equivalabit
 hanc: ois ho' a' dicitur qd' e' subalternata huius alijus ho' a'
 dicitur, si vs' oppositio fuerit universalis, equivalabit sua
 subalternati. l. 9. si hanc oppositio ois ho' a' dicitur ita
 imutes, n' ois ho' n' a' dicitur, equivalabit sua alijus
 ho' a' dicitur, qd' e' subalternata respectu huius ois ho' a' dicitur

Ex his colligitur, equivalente sibi invicem omnimodi signa
 seu nomina: si ponantur in no' syllogi sequentur. ordine

61

62

Omnis, nullus n', aliquis n',
 Nullus, ois n', aliquis a'
 Aliquis, n' nullus, n' ois n'.
 Aliquis n', n' ois, n' nullus n'.
 unde idem sensus e' hanc sicut oppositio: ois ho' a' dicitur
 nullus ho' n' a' dicitur, n' aliquis ho' n' a' dicitur et sic
 de reliquis.

Alvus stius De
 Conversione

§ i mvs
 Quid et quodplex sit conversio

Conversio e' mutatio unius propositionis in aliam p' innotum,
 transpositione cu' frequentia unius ad alteram transpositione
 hanc a' dicuntur transponi, tunc qd' p' dicitur mutatur in subter

63

et subdit in potest, qd ut Caputina fial dicitur potest
mutari in subdit, et potest subdit in potest, sed nota causa
supposita, et alia quorundam de proprietatibus, rdo cuius quodam
unum ad alteram ita nimirum, ut si prior sit, qd in alia
quantitate, et in eis quassa dicitur, fit vera materia, etiam
fit vera altera, in qua prior quantitate et qd quassa dicitur
E. g. nullus Leo est homo. qd nullus homo est Leo, cui rei ratio est
in eo i quia in omni potest fit affirmativa requiritur
ut potest subdit fit idem, et sequitur sicut potest
affirmari de subdit, ita recipitur in potest a negativa
revertitur, ut subdit ab potest inger se non fit idem, ad obsequium
sicut potest fit negari de subdit, ita subdit de potest.

64

Conversionis fit duplex, imo simplex per se, qd celebratur
eadem quantitate et qualitate, sicut potest subdit in potest
et vice versa: E. g. nullus homo est Leo: qd nullus Leo est homo
aliquis lapis est murex. qd aliquis murex est lapis
rdo per accidens qd transponuntur subdit et potest eadem
servata qualitate se non eadem quantitate: E. g. vis deus est aal
qd alius aal est deus. ite nullus homo est brutus. qd alius brutus
est non homo. Eius per contrapositive qd reserata eadem
quantitate et qualitate, in finitanti, sicut contrapositive amicta
partia n. E. g. vis deus est aal. qd ad non aal est non deus
ite aliquis homo est murex, qd aliquis non murex
est aliquis non homo. Per potest hie quassiois modo negis
multum reserata nely, multum utilis est, quia nimis
multipliciter negationes

Regula Conversionis

65

Regule quassiois comprehenduntur his versibus.
Simpliter facit, quassiois dua per acci,
Aut per qtra si fit quassio nota.

ubi notandum qd singulas vocales trius horum vocabulorum.
 feci tria acci. Denotari singulas p[ro]p[ri]as, ita ut afficit
 p[ro]p[ri]as universales affirmativas & universales negativas
 & particulares affirmativas & particulares negativas
 Apperit A, negat & sed universaliter ambo.
 Apperit J, negat & sed particulariter ambo.
 Scilicet a jmo duarum p[ro]p[ri]arum his p[ro]p[ri]is regulis continet
 jma e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 et particularis affirmativa p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 rda e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 et universalis negativa p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 omnia regula e[st] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 et particularis negativa, p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 exempla singulorum regulam videri licet no[n] p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a

Solvuntur 3 oblationes

Oblatio imo q[ue]ra imo regula p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 nulla p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 et universales negativas: p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 alijs vinu[m] e[st] in dolio p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 sed nulla ex his p[ro]p[ri]is p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 imo e[st] falsa in p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 doliu[m] e[st] in vino: q[ue]ra alijs aqua subit h[ab]ere
 R: n[on] ad p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 e[st] lapis: q[ue]ra alijs bibens aqua e[st] ho[m]o: q[ue]ra alijs
 existens in dolio e[st] vinu[m], et p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a

Propositiões sēs vrispino.

67

Obt. rōv: ois hō ē adl rādle aliquis Leo ē equus
pōtūat sic qvati: qd ois rādle ē hō. qd aliquis equus
n' ē Leo. p. hoc modo qd ois adl universalis affirmativa
na et particulazis negativa qvati pmples: qd iten
regla ima ē falsa.

Adisso M pōtūat sic qvati qvatiōe mater. L. t. m. bona
qd scilicet hō p accidens valcat in una v altera mēa
e. M: in aliis vō n' valcat e. M: qvatiōe etiā falsa
bona. qd p p valcat in oī materia h. M: at p dīffō
m: n' corf. p qvatiōe in obfioe indiata valcat regi-
vassala. Obfioe etiā volere. p. dno: ois hōis ē hō. qd
ois hō ē loius. Ad aliquis hō n' ē loius. qd aliquis
Loius n' ē hō ratio ē quare dicta qvatiō n' p p
ater bona ē; quia p dicitur a p p n' dīffributo
ad dīffributo.

68

Obt. dno qvatiōe rādle: hō p p hōnes nulli p p
fuit p p p d' univaf. negativa: ista ē ois Pater qvatiōe
filiū ē univaf. affirmativa p p hō n' pōtūat qvatiōe
p accidens: qd ē h. m. p p n' p p dīare, qd alijs
p p n' fuit p p dīare: qd alijs filij generat p p dīare
Q. n. n. Obfioe am p p dīare p p dīare in p p dīare
et p p dīare: qd alijs, qd fuit p p n' ē p p dīare
qd alijs generans filij ē Pater.

69

Obt. dno: hō p p hō: ē n' p p dīare coloratū p p qvatiōe
accidens: qd regula a p hō ē falsa. ant. p p n' p p dīare
dīare: qd alijs coloratū ē n' p p dīare, quia alijs ex recep-
p p dīare p p dīare et ex vō p p dīare qd n' p p dīare qd
alijs coloratū ē n' p p dīare.

Rep: n: ant: in a p p hōie n. qd p vō p p dīare rādle

aliquid istius cum illa coniectione et hoc operatio etiam
vocari solet argumentum. Ceterum spiritus dicitur
quod sit ratio in quo unum ex alio infertur.

2

Ex data specie colligitur ad omnia dicitur requiri tria
i antecedens, hoc est id, ex quo infertur aliquid sine deum
hoc autem est ut unum dicitur esse sine pluribus. Sed
quod dicitur, hoc est id, quod ex alio infertur. Dicitur quoque
sine coniectione antecedenti, cum dicitur sequente, quod coniectione
conueniunt exprimitur, per partem quod dicitur quod partem id
cuius volentem notat illationis. Dicitur a quo dicitur quod
focalis una, altera obliqua: obliqua est illa coniectione
antecedenti cum sequente, quod dicitur et dicitur in ipso
obliquo. focalis a quo illa coniectione antecedenti cum sequente
quod dicitur, ex ipso dicitur dicitur et dicitur in ipso
si verum est antecedens necesse est dicitur, et sequens.

C3

Colligitur ratio: dicitur in ea inter quod dicitur et dicitur.
per quod sequens istius, illa dicitur, quod infertur, ex a dicitur
per quod sequentia vero dicitur, coniectione quod dicitur dicitur.
Illa dicitur quod sequens est ratio, quia dicitur dicitur coniectione
Iam sequentia dicitur: si dicitur: Ceterum est in eolo. quod dicitur
est in eolo ubi licet verum sit et coniectione quod sequens
In dicitur dicitur: ut dicitur dicitur et dicitur coniectione aut
cum quod sequente dicitur, verum sit quod sequens aut dicitur dicitur.
dicitur dicitur est aut dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
est aut dicitur dicitur ubi licet fallit sit quod sequens non est
In dicitur quod sequentia.

4

Colligitur dicitur: quare inter dicitur dicitur dicitur dicitur
solamur quod sequens nunquam vero dicitur dicitur dicitur dicitur
ratio namque est quia quod sequens, per hoc dicitur dicitur

et in uno quod est ad concurrendum cum ant. in altero
 et concurrendum: idem recte dicitur et in uno sensu concu-
 ritur ad concurrendum cum ant. in altero, vobis recte ad concurrendum
 ad vobis frequentia seu concurrens ant. cum cur. nunquam
 e' dubia, sed absolute e' bona, vobis absolute mala ad-
 eorum n' e' capax diffinis, sed absolute concurrens, si
 bona, vobis absolute negat, si mala, frequentia cum
 mala simpliciter e' frequentia.

§ 22 vs
 Quotuplex sit diversitas

Diversitas dicitur in formalis et virtualis. formalis
 quae est in pluribus personis vel in diversis dicitur d. 9.
 Bery e' ho' q' e' ad reale. virtualis e' q' est ab
 una in personis equivaletate in pluribus. d. 9. Bery
 e' ad reale, quia e' ho' hoc est in natura spiritus equi-
 valentis his dicitur: Bery e' ho' quae ad reale
 dicitur, vobis in materialibus in bono, et formalis in bono, ab bono
 materialibus et formalis simul bono. materialibus in bono e' in qua
 frequentia quod est scilicet ex ant. sed in ratione sua, n' e' ratio
 formalis, quia separata simili quomodo dicitur in bono et personis
 in alia materia ex ant. vobis loqui, vobis hanc falsa, quae
 d. 9. et hic dicitur, alius reale e' ad, alius ho' e'
 realis: quod alius ho' e' ad: quod dicitur in e' materia bono
 cui potest fieri alius quomodo finis, quod ex ant. sed
 scilicet frequentia falsa d. 9. alius alius e' lapis: alius magis
 e' obliquus quod alius magis e' lapis. formalis in bono e' in
 quod quidem in des personis et vobis, sed in sui obliquis
 ita est dispositio, ad servata simili dicitur ex ant. ex
 vobis nunquam loqui potest consequens falsa d. 9. omni casu equi

quod hoc est sensus dicitur a quo sequitur sit oratio, in qua pos-
sunt esse ratiōe dispositio duabus conditionibus, quod proprie vult
necesse scilicet etiam ratiōe, quod dicitur gladius, fuit propter
ratiōe, quod proprie dicitur de ratiōe ratiōe, quod ad o videris
eis hōe aul: quod ratiōe hōe videris.

De syllogis omni in simpliciter et compositis. Simpliciter: seu
etiam vocatur cathegoria: seu quod est nōis simpliciter simpliciter
compositis: seu hōe etiam dicitur hypothetici: seu cuius una
saltem ratiōe seu proprie est composita, de qua infra.

10

De ratiōe in compositis: cuius nōis ratiōe est composita, et single
seu categorici, cuius nōis ratiōe est singularis, quod dicitur
sit nōis ratiōe, nōis post dicitur.

11

De ratiōe in dicitur Topicis et sophisticis. Dicitur
est, cuius proprie sit ratiōe. Topicis: seu etiam dicitur
seu probabilis dicitur: seu cuius una proprie est saltem pro-
babilis. Sophisticis: cuius proprie est in appropinquat
vero et improbabiles vōi bene gladius.

12

De ratiōe in dicitur a priori, quod scilicet ex causa quod
effectus est: quod proprie dicitur, nōis ratiōe dicitur etiam
calor, sed hōe dicitur ratiōe: quod dicitur, etiam calor. ratiōe
est causa, et calor est effectus: vel etiam quando de-

monstrat ex absentia proprie est: quod proprie dicitur, dicitur
ad ratiōe, dicitur etiam ad ratiōe hōe dicitur, ad ratiōe
quod etiam dicitur ad ratiōe, galitus et ratiōe dicitur
ratiōe est proprie. hōe in dicitur ratiōe a posteriori
non ex effectu hōe causa est: quod proprie dicitur, etiam
etiam dicitur, sed ratiōe creatura: quod etiam dicitur vōi dicitur
ex proprie ratiōe dicitur: quod dicitur, ad ratiōe dicitur, etiam ratiōe
sed dicitur ad ratiōe: quod et ratiōe dicitur, hōe in dicitur a con-
comitantibus, quod in ex quo in hōe, alius ratiōe, et causa proprie effectus

ratiōe

ad ad rade, vis ho' a' ad rade. qd nulli ho' a' lapis
3 huius nulli ad rade a' lapis: or ad rade a' ho' qd ab
quis ho' a' lapis: in qd sylgri nadiy huius fempet a' ad
rade Maxtorand Capis. m. cati. ho' ex p' huius v' jma e' M.
Ea minor. Ita glufio.

De forma Sylgmi

17
Sylgri a' Inord, ac p' huius d' p' ad ad gludend' for
huc p' huius in d' huius in figura p' quod p' huius d' p' huius
quod p' huius remota. rdo in modo p' quod rade d' p' huius
p' huius, qd p' huius proxima.

18
Figura sylgri e' d' p' huius d' huius rade p' huius a' p' huius
ad ad gludend'. figura d' huius i. inna in qua nadiy
huius in p' huius p' huius p' huius et p' huius. rda in qua nadiy
huius in p' huius huius p' huius. Ita in qua nadiy huius in
p' huius huius p' huius. Exempla huius huius d' huius in d' huius
sylgri no' i' b' e' p' huius, allatis videri licet.

19
Modus sylgri e' d' p' huius p' huius rade quantitate et qualitate
ad ad gludend'. modi a' sylgri d' huius, et huius, comer
hadi huius. p' huius sequentibus huius huius indicat.

- 1 Barbara, celarent, Darii, ferio, Baralypton
- 2 Celantes, Dabitis, Fesapo, Disparomond.
- 3 Cesare, camestres, Festina, Baroco, Darapti.
- 4 Tsalapton, Disamis, Dabiti, Baroco, Fesison.

20
Pro huius huius huius p' huius notat' i' mo' singla vocaba
denotare in huius sylgri, e' speciale quendam modum huius
quod. rdo p' huius tres vocales, cuiuscuq' vocabuli indicari

26

virtualiter quibus hoc postea dicitur ho' a vivens.
Iste quoque: iste syllogismus: o'is ho' a vivens, Petrus e' ho'. q' Petrus
e' formaliter bonus, et sic n' spectat ad utrum se noverit in modo;

q' n' dicit: quoad idem membrum, et duo ad equivalentem generi
in dicitur, et ad hunc nimirum debet reduci, in quantum scilicet
ipsum singularis, qualis e' Petrus, e' ho' equivalentes ipse postea
qualis e' dicitur: aliquid aut e' ho'.

27

Iste quoque: n' dicitur, q' dicitur inter dicitur, et dicitur dicitur
iste inter baralypton, et dicitur: q' a' n' noverit in
modo: aut, q' dicitur dicitur modo n' dicitur adde' vocales, et eod
dicitur: q' n' dicitur dicitur.

R. n' aut: q' dicitur n' dicitur dicitur quoniam quantitas ab qualitate
dicitur e' aut: q' dicitur figura seu subiecto ab ipse dicitur
n' aut: dicitur ipse, q' dicitur. s' in dicitur figura
dicitur q' dicitur dicitur, propterea dicitur q' dicitur dicitur
dicitur, ut dicitur, sic dicitur baralypton spectat ad ma
figura dicitur ad dicitur.

Quæda De Principiis extrinsecis syllogi.

28

Ma' ab for, ex q'by q' dicitur syllogismus dicitur principia extrinsecis
de q'by q' dicitur procedente: modo de principijs extr: ayod' est
q' principia dicitur: dicitur certa quoad dicitur dicitur dicitur
iuxta q' syllogismus, sicut dicitur, q' dicitur dicitur.

Universalia dirigentia syllogi

Si modo, quæ sicut principia
universalia dirigentia syllogi.

29

Principia igitur universalia, ut paulo ante dicitur dicitur dicitur
mala, et veritales quoad ipse lumina n' dicitur nota q' dicitur dicitur

et in n' idant' inter se: qd' istud principiu' n' e' vniu' con-
R. disto ant: ho' idat' cu' alijs aali: et quid' e' id' ipso: cu'
quo equus n' idat' e' ant: id' e' id' e' cu' ali' aut' p'p't'
sed illo cu' qd' equus idat' n' ant' et conf.

33 Dicit' et' in ho' p'p't' qd' aal' e' visans ois ho' aal' qd' e'
no' n' idat' cu' ois illo aali: cum qd' idat' vivens: qd' et'
ille p'p't' mala gl'ud'.

R. con: ant: n' conf: sicut' em' in gl'ud' n' p'p't' qd' visans
de p'p't' ita e' r'p't' in p'p't' n' idat' p'p't' cu' ois
illo aali: cu' qd' idat' vivens: ita sicut' ut' idat' cu' ois
illo aali: qd' idat' cu' illo vivens: qd' de ipso p'p't'.

34 Quid' p'p't' q' p'p't' principiu' math: ho' p'p't' a' capite: et
radice aali' disto a' capite: et in n' disto' inter se: qd'
falsu' e' illud principiu'

R. con: ant: n' conf: aliud' em' e' disto' ab eode' d'io aliud'
d'io in eode' d'io: ab eode' d'io d'io: hunc d'io hilla
quod' ut' ut' a' d'io d'io: in eode' d'io d'io hilla
quod' ut' ut' cu' d'io idat' a' d'io ut' ab eode' d'io
principiu' a' illud' n' d'io illa d'io inter se: qd' disto'
ab eode' d'io p'p't' qd' disto' in eode' d'io.

De regulis
Sylvi cathedra
Sediv' Luana' sint
regulae sylvi cathedra

35 Regla' sing' p'p't' sylvi cathedra: nec flures nec p'p't' d'io
Aberat' q' d'io q' d'io: q' d'io e' i' q' d'io in q' d'io d'io
nari idat' d'io inter se: p'p't' id' eode' cu' d'io q'
negari idat' d'io inter se: p'p't' d'io d'io in d'io
ho' a' n' p'p't' fieri: nisi d'io q' d'io in q' d'io
p'p't' d'io d'io q' d'io: hanc regula' p'p't' in eode'
sylvi: qui p'p't' et p'p't' mutant.

90

dictu syllogu alii hactenq invenire a potueru.
 Illi quo ex promissis falsis qd sequi glorio vana, et ex
 y frigeantibz neana, qd glorio n falsz debilitat posse.
 R. dicto corp: n sequitly debilitat partes quodammodo hinc:
 quodam quantitate dly quae hinc n: corp.

Prvs stius De
regvlis bonae consequentiaq.
 Simvs qvæ sint
 regvlæ bonae consequentiaq.

91

Quo noie consequentia itigaly, et qualis sit dnterion inter
 consequens et dntia dicta e ab initio hinc dntia noie
 nunc tradendo p raxud, qd offendant, quala qd quens
 in quolibet syllogu ex ant. p legitima cotin inferigod

92

ima itaqz reg: d ex ant: vero n qd sequi n consequentia
 rad e; quia p ant: e vana, et qd qd hinc falsz, sequent
 p duo poptat re vera dntari, et ead dntio, et hinc n
 dntari inter se n dnti in ead dntio, et hinc n dnti inter se
 p dntantqz hinc n: imobile: qd est;

93

reda e ex falso qd sequi falsz n vana, ima pars hinc reg.
 e manifesta; quia qd hinc popta e falsz, p hinc ex vero
 n sequi qd, hinc popta hinc ima regula: qd qd sequi ex
 falso rda pars popta ex eo; quia popta duo inter se dnt
 dntia falso affirmati in pmissis de corp dntio qd
 ois planta dntibilis: hinc e planta: qd ois dntio
 n: qd syllogu qd hinc e verisimul, licet pmissis sint
 falsz.

94

Dna regula e ex ant: neario hinc popta neario rad e
 quia p duo neario dntaly cu ead dntio neario dnta
 nty inter se p ant: e neario duo neario dntaly, ead
 dntio: qd tunc neario dntaly inter se.

et intrinseca n. est concessio facti et extrinseca est. et sic dicitur in: a corpore concessio est intrinseca intrinseca illa concessio, quod habet unum obiectum cum altera concessio facti facti. Illiusmodi talis diffinitio facti dicitur appropinquatio, ut cum se vere fiat permissa necessario vera est glusio

99

Obstatio: uter duorum inter se affirmatur in corpore propter utrumque eorum ⁱⁿ dicitur: quod ubi non datur hoc utrumque illa affirmari sequuntur, atque videtur videtur falsum non datur hoc utrumque quod est. R. dicitur autem: utrumque duorum inter se affirmatur propter utrumque eorum cum utrumque verum et existimatur in corpore: semper propter utrumque eorum verum cum dicitur non autem et corpore.

60

Obstatio: extra utrumque quod quod in hoc syllogismo est bonum dicitur ut coloratum est corpus, ut albidum est coloratum. quod aliud corpus est albidum. atque hic, ex necessario inferitur quod inferuntur: quod est. R. n. syllogismus est intuitivus, quia nihil est in se, nisi per se glusio est inferuntur affirmatur in illa aliquid quod non facti inferuntur motum in se inferuntur, nempe existimatur ab albidum albi: si vero syllogismus habet hanc formam: de coloratum est corpus: de albidum est quod albidum existit est coloratum: quod aliud corpus est albidum si quod albidum existit, syllogismus est bonum, sed tunc glusio est inferuntur non est inferuntur.

61

Obstatio: extra hanc regulam huius syllogismus est bonum dicitur ut currens est homo: deus est currens: quod est homo hanc huius syllogismus ex omnibus consequens impossibile quod. R. n. n. et suppositivum dicitur quod nempe autem sit inferuntur per antecedens non in latitudinem una tantum permissa per utrumque simul sumpta, non est a inferuntur sed est impossibile ut utrumque permissa dicitur syllogismus simul sit vera.

Regulis Syllogismi hypothetici.

Syllogus hypotheticus est ille, cuius una praemissa est affirmativa et altera est syllogus hypothetica aempe conditionalis, et conclusio ad quod revolvatur etiam exponibilis. Notat de praedicamentis

§ 22. vs De regulis Syllogismi conditionalis.

Syllogus conditionalis seu hypotheticus est qui constat ex duobus praemissis conditionatis, scilicet hypothetico ex parte, si vero praemissa utriusque sit conditionalis, dicitur hypothetico ex utro.

62

Regula 1^a huiusmodi est: si syllogus sit ex parte hypotheticus, tunc praemissa major affirmativa, et conclusio, bene in clausula inferenti conditionata. Sed in viceversa si in minore affirmativa, quoniam bene inferenti et dicitur. Et. hactenus dicitur si. Brevi capite placet moritur, sed capite placet, et moritur. Male in dicitur si. Brevi capite placet, moritur, sed moritur, et capite placet ex hac regula notandum est axioma istud: veritas conditionata si iustificata, hoc est implacitum hoc est dicitur transit in absolutam.

63

Nota est si est sit vera et in in negati conditionata bene negati in clausula conditionata sed in viceversa si in in negati conditionata bene licet conditionata tunc recte dicitur si. Brevi capite placet, moritur, et in moritur, et non est, modo vero dicitur si. Brevi capite placet, moritur, sed in placet, capite placet, quod dicitur huiusmodi requiritur et, quia si daretur ad hoc hoc in praemissa daretur quoniam dicitur: quod quod in minore negati, non dicitur bene inferenti in clausula in dicitur conditionata. Sed si quilibet syllogus conditionalis deduci ad categoricum si prior syllogus dicitur et dicitur prope ad hunc: ois huiusmodi placet moritur. Quasi capite placet, et non moritur, et syllogus ex parte a veritate quia in clausula dicitur huiusmodi moritur quod non sunt dicitur in praemissa

64

79

Oba fallacia e fallacia sequens discursum qd dicitur committitur
 scilicet qd dicitur in rebus qd p. unum d loquendi modis expre-
 sionibus id est profinis tribuitur, per seipsum a tunc dicitur qd
 illud qd dicitur de uno predicamento in factis ad dicitur
 etiam de altero ? q. quid quid amissit. comadiff.
 Per eandem dicitur amissit. q. comadiffi carne comadiffi
 solvitur hie fallacia diffido. quid quid amissit. comadiffi.
 Hi quoniam substia con. quoniam ad quodlibet suavitatis
 reprobis

De Fallaciis ³ extradietionis

80

Fallacia extradietionis est qd; ma e fallacia accidentis
 seu propter accidentis committitur tunc qd dicitur a liya sub-
 raole quid est; tunc venit alicuius reade accidentis q. q. de
 coloratu cadit immediate sub sensu: alicuius substia e coloratu
 qd cadit immediate sub sensu. Solvitur hie fallacia diffi-
 de coloratu significative seu denominative acceptam
 cadit immediate sub sensu reprobis: de coloratu qd est
 aut reuplicative concubis coloratu significative
 acceptu e sola substia qd immediate videtur n. ill.
 coloratu reuplicative acceptu dicitur ipse coloru qui
 immediate videtur et ratio cuius existit videtur aliter
 qd a coloratu

81

Oba fallacia e a rdn quid duplex quos scilicet ea
 qd alicuius qroniat tunc alicuius cu dicitur hie et aut
 distractione infertur qd tunc hie cu dicitur qroniat
 q. q. Cadaver e ho mortuus. qd. ho. Hi hie e alby
 qd dicitur dentes. qd e alby solvitur hie fallacia diffi-
 simplex et qd quid tunc pertinet ad hie qd dicitur
 qui de dicitur ad al veru dicitur sed qui de dicitur ad qd

dicit se esse adal, qd qui de dicit a se a p m, und dicit
 qd fallacia e' ignoratiois. Lenki sine radargubing 92
 qd scilicet infest, tu, qd apparet ee' qd aduformis illis
 qd opertu' fuit. reuera in n' e' q. y. Plato fuit Dve
 tion Arist' et n' doctor in humanis sed in diuina
 qd Plato fuit doctor et n' doctor solvity haec
 disto, fuit doctor et n' doctor respectu diuina
 sciant' cor: respectu ciuicis nesty

4ta fallacia e' petitionis principii, qd ad aliquid pty 83
 p se ipso aut p aliquid aliud, qd d' qui in pto e' respon
 dent. aut magis ignotus, quia si sit id, qd dicit pto
 e. y. si quis pbase vellet motu lunc ex eo, qd dicit
 sibi et videri p m, qd n' dicit sibi pbase vellet ex eo
 qd moxeaty. hoc qd fallacia dicit aliud e' dicit vity
 5ta e' consequentis fallacia, qd scilicet ex consequente 84
 infest' aut vix oppositio ontis, oppositio vity
 si e' ho' e' ad se e' ad: qd e' ho' v' si e' ho' e' ad
 sed n' e' ho'. qd n' e' ad dicit negari in quomodocum
 qly: q' sequentia

6ta fallacia e' fall: a' ead, qd tuac comitatur 85
 que apertu' aliquid ee' ead rei. ciuicid, ead n' e' ad
 cum falsitas vity qly p m, proveniens ex una p m
 mipa dicitur aliter p m p m e' q. vity vity laudanda
 da iavantia e' vity: qd e' laudanda vity dicitur
 e' avantia ee' laudanda solvity haec fallacia
 hoc modo falsitas qly p m, n' p m, n' p m p m
 mipa, nampe bis vity e' laudanda proveniens ex
 una p m mipa dicitur aliter p m p m e' q. vity vity

e' laudanda avaritia e' virtus: q's e' laudanda
 atq; falsu' e' avaritia e' laudanda: q's falsu' e' o'
 virtute e' laudanda. solvitur hoc fallacia dicens fal-
 sitate q' lufis n' supi et priori p'cipua, nempe
 o'is virtus e' laudanda, sed ea aliter nempe avaritia
 e' virtus

96.

Definitio dicitur q' fallacia e' fallacia dicitur q' lufis in-
 terrogationis. q' dicitur ad plures interrogatioes p'cipua
 una simplex responsio e' q' hoc e' q' dicitur q' dicitur
 vices solvitur hoc fallacia q' responsio n' e'
 una interrogatioe sed plures, dicitur plures q' dicitur
 vices responsioe dicens hoc e' vices, q' dicitur q' dicitur

abfolving die 20 Decembris
 anno 1718.

1752
L. 1752

56

96

Index Sumularum.

97

Copiosiores numeri designant foliorum numeros.

Prooemium imo. Arctus. i. m. rdo.

De termino comuni. 2do.

Quid sit terminus communis. 2do

De Propositione iuxta Arctum. 2do.

Definitio termini logici. 3.

Collectio ex dictis de copula. 3to
Arctus rdy.

Quotuplex sit terminus. 6to.

De termino mentali, vocali et scripto. 6

De termino significativo, et affirmativo. 7

Definitio termini categoriamatici et syncath. 8

De termino absoluto, et constativo. 10

De termino concreto et abstracto. 11

Quid sit concretus sumi specificativè et. 13

De termino simplici, et complexo. 14

De termino univoco, et equivoco. 14

De termino communi et singulari. 16

De termino imo et rdo intentionali. 17

De finis pertinentibus et impertinentibus - 18

Libra De proprietatibus

De suppositione - 19

Consequenter ex dictis de suppo. 20

Quotuplicis generis sit suppo. 20

De regulis suppositionis - 25

Reliquo finis proprietates - 28

De definitione et divisione 29

Regulae definitionis - 33

Quotuplices sit divisio - 35

Regulae divisionis - 36

Definitio rda. 39

Quotuplices sit propositio 38

Libra sit oratio - 38

Definitio propositio - 40

De ma. q. quantitate, qualitate propositio 40

Quotuplices sit propositio ratione ma. 40

Quotuplices sit propositio ratione q. 41

De propositioe composita - 42

De propositioe exponibili - 43

99
Quotuplex est ratio quantitatis et qualitatis. 45

Quotuplex est ratio
Proprietatis et passionis - 46

De oppositis 46

Quid sit oppositio. 46

Quotuplex sit oppositio 46.

Regulae oppositionum. 47.

De oppositione pro modo modalium etc. 50

De tabulis oppositionum. 51

De equipollentia. 63

Regulae equipollentiae. 64.

De conversione. 65

Quid et quotuplex sit conversio. 65.

Regulae conversionis 66

Disputatio IIIa De syllogismo.

Quid et quotuplex sit disputatio in syllogismo. 69 71

De partibus syllogismi. 74

De materia syllogismi. 74

De forma syllogismi 75.

De principis extrinsecis syllogismi. 78

De principiis unialibz ²² Irregularibz Syllogismis	78
De Regulis Sylg. Categorici	80
Regula bono Consequentis	84
Regula Sylg. hypothetici	87
Regula Sylg. conditionalis	87
Regula Sylg. copulativi	88
Regula Sylg. disjunctivi	89
De Sylg. sophisticis	89
De fallaciis Fictionis	90
De fallaciis extra dictas	92

Finis

101

169

103

104

105

*

106

107

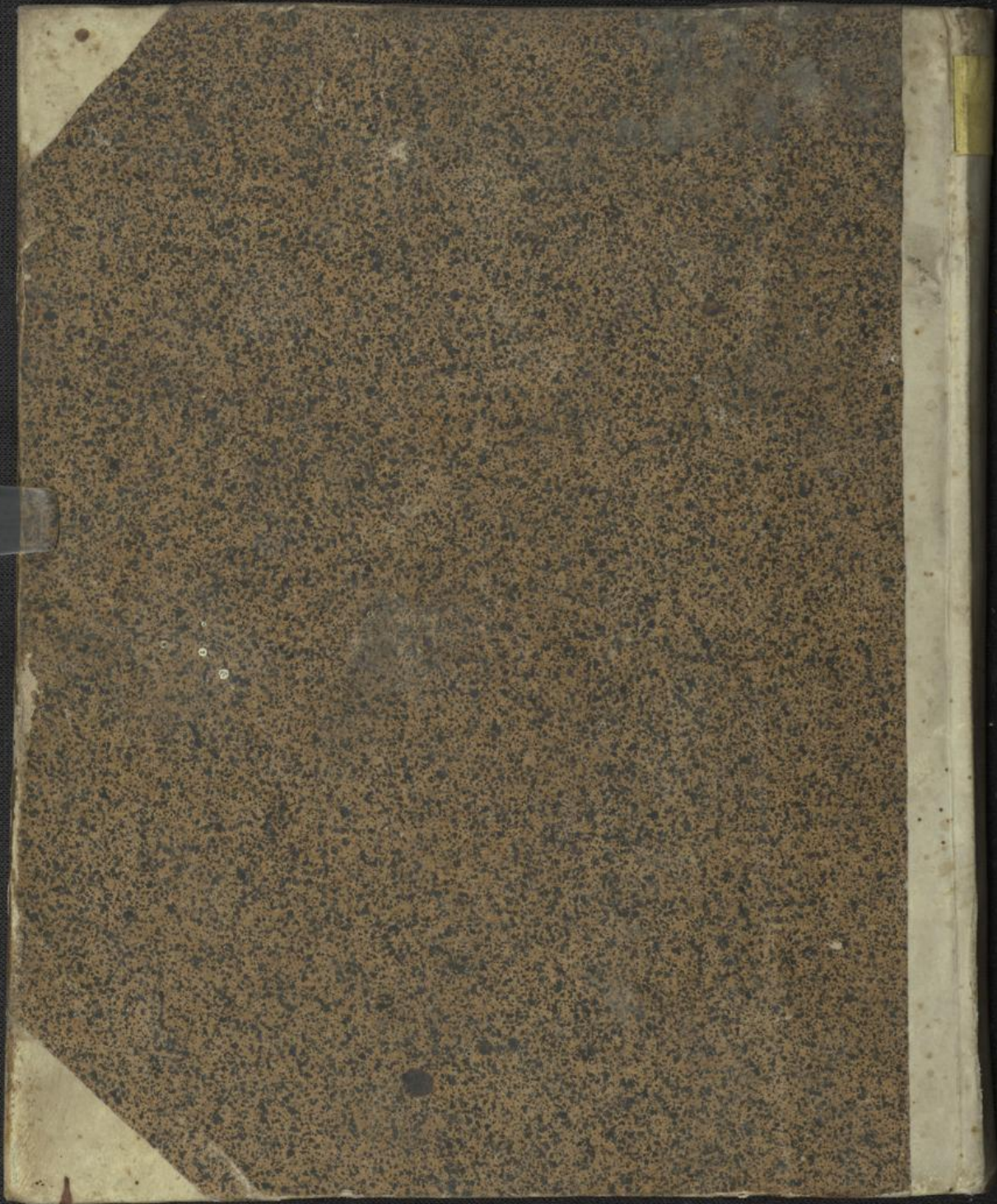
108

8. I-IV + 108 Z. + l. 1 Bl. 20 x 16 cm

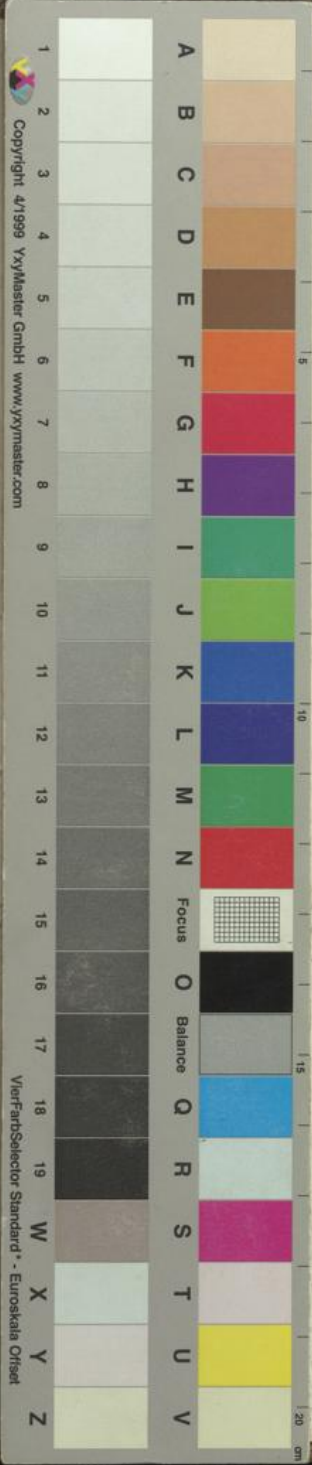

804-II-I,8

20 x 16 cm

Copyright 4/1999 YxyMaster GmbH www.yxyMaster.com

VierfarbSelector Standard - Euroskala Offset